

ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

Cilt: 11, Sayı 126, Temmuz 1970

Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Ali Erman
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korates
Güven Erer
Enver Ölçermez
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Erol Mutlu

İdarehane ve Cemiyet binası:
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

Kapak Baskı : Gencay Matbaası
Cilt: Çınar Mücellithanesi

Abone ücreti :
Yıllık 20 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

Tel.: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Sevgili Okuyucular,

Sizlere olan hizmetimize bir yenisini Ağustos ayından itibaren eklemek zevkini tadacağız. Bu ay bu hizmeti yerine getirmek isterdik, fakat elde olmayan teknik sebepler yüzünden gelecek ay'a kaldı.

Bir eşi hâlâ yazılamamış, hatta yazılamaz, olan RUH VE KÂİNAT külliyyatını Derginin orta sayfasında, koparılıp ciltlenmek üzere koleksiyon yapılacak tarzda yayımlayacağız. Bu yayımlama ÖZETLEME tarzında olacaktır. Fakat hiç bir yönden eksik bir tarafı bulunmamasına azami dikkat sarf edildiği ve orjinal metinden aktarılan kısımlar koyu harflerle basılacağı için, çok istifadeli olacağından eminiz. Spiritüel alanda senelerden beri aranan, zor şartlar içinde, gerçekten bulunması bir kısmet işi olan RUH VE KÂİNAT Külliyyatı (Üç cilt) Dr. BEDRİ RUHSELMAN'ın abidevi eseridir.

Teksir yayımlarımız arasında hazırlanan MUKADDERAT VE İCABAT eseri Ruh ve Kâinat ciltleri içindeki bazı bahisleri yeniden izah etmiş ve yorumlamıştır. Bu itibarla Okuyucularımız yukardaki Teksir Yayınını tam zamanında ellerine almış olacaklardır. Daha önce okumanın faydaları bellidir.

Lester Rozas'ın samimi ve doğru anlatımını bu sayımızda bitiriyor ve Uluslararası Bilim adamı, füze motorları uzmanı, mühendis Dr. Daniel W. FRY'ın insanlığa sunduğu, tecrübelerini, müşahadelelerini, duygu ve bilgilerini Ağustos sayısından itibaren sunacağımızı zevkle bildiriyoruz. Dr. Fry'ı çok seveceksiniz ve düşüncelerinizde büyük değişikliklere şahit olacaksınız. Bizimle halen mektuplaşmaktadır. Bu ay açtıkları Uluslararası İdrak ve Ahenk Cemiyetinde asılmak üzere istedikleri bayrağımızı gönderdik.

Spiritüel Basından Özetler sayfamızda bir süre Ouspensky'nin DÖRDÜNCÜ YOL'unu yayımlayacağız. İnsanın iç yapısını değişik bir tarzda işleyen yazarın bu eserini Ali ERMAN hazırladı. Çok yararlı olacağına inanıyoruz.

Ertan KURA, Cemiyetimizde verdiği konferanslarla çok başarılı olmakta ve hayırlı bir vazife ifâ etmektedir. Açık olarak teşekkür ederiz. TOPLUM VE DOĞRULUK Onun bir konferansıydı. Bu konferansı size bir kaç sayı takdim edeceğiz.

Selam ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

«Kimya Önemlidir, Fakat... ALLAH Daha Önemlidir.»

Yukarıdaki başlık yazısı, Kahiredeki İslâm Eostitüsünün kapısında yazar. Realite olarak, madde ve ruhun arasında tercih yapılması gerektiği zaman ruhun tercih edilmesi gerektiğini, hiç olmazsa maddeye verilen önemden daha fazla önem verilmesini ifade etmek istemektedir.

Orta Çağın simyacıları herşeyi altın haline getirecek felsefe taşı ve abı hayatı ararlarken bugünün bilimsel araştırmalarına öncülük etmişler, bilimlerin temellerini atmaya çalışmışlardır. Onların gayeleri basitti ve zihniyetleri, gerçekten çok fantastik, realiteden uzak budunuyordu. Altın elde etmek için tükenen ömürlerin yanı sıra kaybedilen bilgi kaynakları oranlanamayacak kadar büyük bulunuyordu. Yani maddecilik insanlığın tarihiyle başlayan bir cehalet gösterisinden başka bir şey olmaktan öteye gitmemektedir.

Evet, bilim önemlidir. Kurduğumuz hayat düzeni bir biriyle sıkı sıkıya alakalı bilim dallarının ürünlerinden meydana gelmiş bir yapı tarzında ortada durup durmaktadır. Bu yapının

teşkilinde insan emeği, zekâsı, kudreti ve azınınin esas "yapıcı unsur" olduğunu da biliyoruz. İnsanın tabiata karşı açtığı mücadeleye meydana getirdiği düzenin kendisine faydaları olduğu kadar zararları olduğunu da bilmek gereklidir. Hayata intibak hususunda gösterdiğimiz bu binlerce senelik çabanın yanı sıra, sadece maddesel yönden intibakı gerçekleştirmeğe çalışmış olmamızın acısını yüz seneden beri çekmekte olduğumuzu hatırlamamızda fayda vardır.

Sadece maddesel intibak değil, bütün hayatın kanınlarına, en kabasından en seyyaline kadar bütün realitelere, hayatın güzelliklerine, kendindeki hikmete intibak etmek, onunla bir olarak onu aşmanın handesini göstermek insan için gerekli olan güçlü bir davranış olacaktır.

Madde insan üzerinde çok güç kazandı. Bu yüzden binlerce insan mahvolmuş, diğer binlercesi de kendi mahvlarını hazırlayıp durmaktadır. Bu iş sadece kendi nefisleriyle ilgili kalınıyor, çevrelerindeki, yörelerindeki insanların da ru-

kadderlerini etkilemekte, onlara, fırtınanın estiği asıl yerden biraz ötedeki insanların fırtınadan etkilenmelerine benzer şekilde zarar vermektedir. Eğer fırtına yayılsa, şiddetini arttırsa bu zarar herşeye ve herkese çeşitli derecelerde ulaşacaktır.

Büyük ruhsal hayat vazifeleri ancak bizi kurtarabilir. Bu ruhsal vazifelerin başında kendimize ve başkalarımıza **YALAN SÖYLEMEMEKTİR**. Kendi kendine dürüst olmanın nimetlerini, tadanlar bilir. Yalan söylemeyen insanın içi merhamet ve sevgiyle doludur. Yalan söylemeyen insanın zihni ince ve lâtif tesirlerin dolaştığı mükemmel bir mekândır ki ondan yayımlanan tesire muhtaç varlıkların sayısı bilinemeyecek kadar çoktur. Kadiri Mutlak Allah Kendi İrade Kanunlarını onun temiz ve saf beşeri mekânında tecelli ettirir ve onun kanahıyla nakleder.

Yalanın hiç bir şekilde müsamaha edlir, tevile lâ-yık bir tarafı yoktur. Olmamalıdır. Şüphesiz bu arzu herkesce benimsendikten sonra onun ne büyük İlahî Öğreti olduğunu anlamak

kabil olacaktır.

Maddeyle uğraşmaya mecburuz. Bu mecburiyet hayatın kaba tarafını teşkil eden bir realitedir. Bu realitenin dışında kalmak tekâmüle hizmet edemez. Maddeyi hakir görmek, ondan tiksirmek, ondan kaçmak, sudaki balığın suyu bilmeyişi gibi çelişik bir inanç olmaktan öteye geçemez. Bizce gerekli olan maddeden nefret değil, maddeye hakimiyet, ona yenilmemeğin yüksek hayat görüntüsüne sahip olmaktır.

Teknik önemlidir, fakat meslek ahlâkı daha önemlidir. Bilgi önemlidir, fakat temiz yürekle bilgiyi kullanabilmek daha önemlidir. Hürriyet önemlidir, fakat her türlü esareti yenmek ve ortadan kaldırmak daha önemlidir. Cinsiyet önemlidir, fakat insan sevgisi çok daha önemlidir.

Tüm kâinat önemlidir, amma YARADAN DAHA ÖNEMLİDİR.

İşte asrımızın, realite olarak, yitirdiği, onu tekrar bulamamanın verdiği şaşkınlık içinde aptalca yaptığı işlerin sebebi budur: Yaradanın önemini idrak edemeyecek kadar cehlin karanlıkları içinde boğulup kalmasıdır. Şu Batı medeniyeti «Tanrı Öldü» hezeyanını kabul ettiğinden bu yana sıkıntısız, harpsiz, tahripsiz, edepsizlik ve egoistlik dolu yaşantısız bir gün geçiremedi dersem, haksızlık etmiş sayılmam. Şimdilerde kendilerine yayın yoluyla, soruyorlar: «Tanrı dirildi mi?» Kadiri Mutlak,

Hay olandır.

Gerçek Hayat Sahibi Odur. Hakikî Varlık O'dur. Öyleyse, Tanrı'yı öldüren de, diriltene de haddini bilmez, hakikat zalimi cahil insanın aklı, mantığı zihnidir. Tanrı'yı diriltmek ihtiyacı duymaktadırlar. Maddeci felsefeleri onlara mide rahatsızlığı, sinir krizleri, uyuşturucu madde iptilasıyla şehvet salaklığından başka birşey veremedi. Mühendisliklerinin gelişmesini ruhsal gelişmeleriyle eş olarak gördükleri zamandan beri «şartlı refleks» kurbanı, irade ve sezgi nimetlerinden mahrum, terbiye ve saygısı egoist çıkarların çarpışmasından doğmuş bir insan tipi yarattılar. Ve dünyanın her yerine bu aşağılık beşer tipini modern insan diye takdim ettiler.

Para ile harekete geçen robotlar, şimdi de «Tanrı Dirildi mi?» diye soru soruyorlar. Sözüm ona, Tanrı sanki insanın zihninin bir ürünüdür. Sanki, Tanrı ancak beşer ile beraber vardır da, onsuz yoktur! Sanki insan zihni tekrar Tanrı fikrine dönmek gibi bir hata işliyor.. Bunların hepsi derin bir manevi fakirliğin cahil hezeyanlarından doğmuş dünya teşevvüşününün ifadesidir. Geçen yazımda bunlara temas etmişim.

Şimdi her kapının üstüne şunu yazmalıyım :

Ruh, madde'den, fakat ALLAH hepsinden önemlidir.

Ruhçuluğun imkân ve nimetlerinden yararlanmak

suretiyle, beşeriyetin bilgi ve vicdan yolunu tıkayan engelleri ortadan çıkarmasının gerektiğini bilenlerin sayısı azımsanmayacak bir tempo ile çoğalmaktadır. Elde bulunan realitelerin bir araya getirilerek müşterek realitelere gitmek (hayat sentezi) yolunu denemek çok faydalı neticeler verecek durumdadır. Müşterek realiteler insanlığın selâmetini hazırlayıcı yüksek tertip ve imkânların ortaya çıkmasına sebep olan büyük bir âmildir. Bunun pratik tatbikatı beşeriyet sevgisi, karşılıklı güven, anlayış ve fedakârlıktır.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

ÖZETİ

Dr. Bedri Ruhselman'ın bu ünlü eserini özetledik ve Teksir Yayını olarak hazırladık. Temmuz 970'de istifadelerinize arz edilecektir.

Bedeni, Ancak Toprağa Girdiği Zaman, Tamamiyle Terkettim

Yazan: Allan KARDEC
Çeviren: Yorgo KARACA

Paris Spirit Cemiyetinin eski üyesi, 27 Mart ..... de vefat etmiştir. Defninden bir gün önce, Ruhları çok iyi gören bir uyurgezeri yanına götürüp, onu görüp görmediğini

söylenmesini rica ettiler. Uyurgezer şu cevabı verdi :

«İçerisinde garip bir iş yapılan bir ceset görüyorum; sanki çalkanan bir kütle, kurtuluşa çabalayan, fakat mukavemeti yenmek için ıstırap çeken bir şey gibi. Ruhun şeklini iyi belirlenmiş olarak farkedemiyorum.»

Paris Cemiyetinde 31 Martta yapılan celseye davet edildi :

S. — Sevgili Bay Vignal, Paris Cemiyetine dahil bütün eski arkadaşlarınız sizin iyi hatıranızı muhafaza ettiler; ben, bilhassa, aramızda fasilasız devam eden mükemmel münasebetlerin hatırasını muhafaza ediyorum. Sizi aramıza davetteki gayemiz evvelâ bir sempati belirtisini ortaya koymaktır. Şayet istiyorsanız veyahut gelip bizimle görüşebilirsiniz bahtiyar olacağız.

C. — Kıymetli dost ve değerli hoca, iyi hatıranız ve sempatik duygularınızı çok iyi hissediyorum. Şayet bugün, serbest ve kurtulmuş olarak bütün dost ve spirit kardeşlerimizin bu toplantısına gelebiliyor ve hazır bulunuyorsam, bunu iyi düşünceleriniz ve dualarınızın müzaheretine borçluyum. Genç sekreterimin dotru olarak söylediği gibi, bu akşamki toplantının başlangıcından beri irtibat kurmak için sabırsızlanıyordum; bu arzuya hâkim olmak için bütün spiritüel kuvvetlerimi kullandım. Görüşmeleriniz ve bahis mevzuu ettiğiniz ciddi meseleler, beni pekçok ilgilendirdiğinden, bekleyişimi daha az zahmetli kıldılar. Beni affediniz, kıymetli dostum, fakat kendine geldim ve irtibat kurmak istiyordum.

S. — İlk olarak Ruhlar âlemindeki durumunuzu kütfe söyleyiniz. Aynı zamanda ayrılma ameliyesini, o anda duyduklarınızı ve ne kadar zaman zarfında kendinize geldiğinizi anlatınız.

C. — Kuvvet ve teselli verici bir doktrin hakkında gizlice yapılmış düşüncelerin tamamiyle teyid edildiği görüldüğü zaman nasıl mutlu olunur ise, o kadar mutluyum. Mutluyum! Evet, öyleyim, zira şimdi önümde hiç bir engel olmadan spirit ilim ve

felsefenin geleceğinin inkişafını görüyorum. Fakat bugünlük konu dışı olan bunları bir kenara koyalım. Sizi ziyaret etmekle duyduğum hoşnutluğu aynen duyacağınızı bildiğimden bu hususta sizinle görüşmek üzere yeniden geleceğim. Mücadele hayli çabuk geçti; ümit edildenden de çabuk. Yardımınız pekçok oldu ve uyurgezeriniz bedenden ayrılma ameliyesi hakkında hayli net fikir verdiğinden üzerinde durmam gerekmez. Bir pevi fasıllı titişimdl, bir zıt yönlere doğru çekip götürme tarzıydı; sonunda Ruh galip geldi. Bedeni, ancak toprağa girdiği zaman tamamiyle terkettim; sizinle beraber ben de geri geldim.

S. — Defin merasiminiz için ne düşünüyorsunuz? Hazır bulunmağı bir vazife addettim. O anda bu merasimi görebilecek kadar kâfi derecede serbestleşmiş miydiniz. Gizlice okuduğum dualar size ulaştı mı?

C. — Evet, size söylemiş olduğum gibi, yardımınız kısmen tesir etti ve bedenimi terkederek sizinle geri döndüm. Maddi şeylerle az ilgilenirim. Zaten biliyorsunuz. Ancak Ruh ve Allah'ı düşünüyordum.

S — Bundan beş yıl önce, ... Şubat ayında, hayatta olduğunuz zaman isteğinize uyarak, üzerinde bir etüd yapmıştık, hatırlıyor musunuz? O zaman Ruhunuz serbestleşerek bizimle görüşmüştünüz. O zamanki serbestleşme ile şimdikininki arasındaki mevcut farkları mümkün olduğu kadar lütfen tarif eder misiniz?

C. — Evet, şüphesiz hatırlıyorum; fakat o zamanki halimle bu günküünün arasında büyük fark var. O zaman madde sert haliyle henüz beni sarıp sıkıyordu; daha

mutlak bir şekilde ayrılmak istiyordum, fakat yapamıyordum. Bugün hürüm; önümde geniş bir meçhuller sahası açılmaktadır ve gerek yardımınızla, gerekse öğütlerimi rica ettiğim iyi Ruhların yardımıyla, ilerlemeyi, epröv (imtihan) yolunu tırmanmak üzere tamamlanması gerek filleri ve duyulması gereken mefhumları mümkün olduğu kadar çabuk anlamaya ve mükâfatlar âlemine müstahak olmağı ümit ediyorum. Ne azamet! Ne büyüklük! Kuvvetsiz olduğumuz için ulu aydınlığa dikkatle bakmak istediğimiz zaman hemen hemen bir korku hissi hâkinî olmaktadır.

C — Muhtelif sorularınıza kısaca ve sırasız cevap verdim. Tamamiyle hür değilim, sadık müridinizden henüz çok şeyler istemeyin. Konuşmak, daha konuşmak mutluluğum olurdu; rehberim heyecanımı azaltıyor ve durdurulmaktan dolayı duyduğum teessür oldukça fazla ise de, onun kararına tamamiyle itaat etmek için iyilik ve edaletini şimdiden takdir etmeğe muvaffak oldum. Toplantılarınıza sık sık gelip kendimi belli etmeden hazır bulunabileceğimi düşünmekle teselli oluyorum. Bazan size hitabedeceğim; sizi seviyor ve bunu size ispat etmek istiyorum. Fakat benden daha ilerlemiş başka Ruhlar öncelik istiyorlar. Ruhumun serbest bir hamle yapmasına lütfen müsaade eden bu Ruhların önünden çekilmeliyim.

Sizi terk ediyorum arkadaşlar. İki defa teşekkür etmeliyim: Yalnız beni çağıran siz spirıtlere değil, ayrıca yerini almama müsaade eden hayatında pek ünlü Pascal adını taşıyan Ruh'a da...

HERKESE TAVSİYE EDİYORUZ :

« Ruhsal Kişiliği Geliştirme Yolları »

Ruh ve Madde Dergisi Teksir Yayınları

- Lâıyk gördüğünüz bütün dostlarınıza tavsiye ve armağan edeceğimiz bir hikmet kitabı.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ : 4 TL.

İLÂHÎ ADALET

Yazan: Mehmet SANCAR

YIRMİNCİ YÜZYIL ADALETİ :

İnsanlığın «Adâlet Özlemi», yüzyıllar öncesinden başlamış; birkaç asır öncesinde de: «İnsanlar hür doğar, hür yaşar, hür ölür.» haykırışlarıyla su yüzüne çıkmıştı.

Adâlet fitlinde, hakkın teslimi ve eşit davranışlar vardır.

Hürriyetler eşitliği ancak da adaletsizlik başlar.

Yani, hürriyet = muşavat (eşitlik) = adâlet dersek, yanlış bir eşitlik kurmuş olmayız herhalde.

Örneğin, aç insanın hürlüğü ne anlam taşır? Çalışmış; fakat karşılığını alamamışsa, o, midesinden bağlanmış bir tutsaktır. Bu karşılığını alamamışlık tam fiil halindeyse, o, mutlak esir, derecelendirildiği kadar da az tutsak demektir. Bunda, hem hakkını alamamışlık ve hem de alanlar yanında eşitsizlik vardır. Bu ise, tümüyle adaletsizliktir.

Demek ki, «hürriyet asrı» «özerklik çağı» gibi övünüşlerle bağrımıza bastığımız yirminci yüzyıl bile, aslında bağrımıza batan; fakat türlü morfinlerle acısı pek duyurulmayan bir hançerdir.

DOĞUŞ ADALETSİZLİĞİ :

Aynı çatı altında doğ-

muş üç beş çocuğu düşünelim. Beşi de erkek olsun. Ne kadar eşit şartlarla beslenseler ve eğitilseler aralarında bir eşitlik göremeyiz. Bunların arasından zarfeli de çıkar, büyük dâhi de!...

Doğum-ölüm açısından dünyamız adâletsizliğin beşikli durumunda gözükür!...

Eşitsizlik ve haksızlık açıktır!...

Eşitsizlik ve haksızlık beşliğinde büyüyen insanın nesi hürdür ki, «Hürüm!» diye böbürlenir?...

Bir bilginin hürlük sınırı ile, bir bilgisizinin hürlük sınırı aynı mıdır?

Deli, akılevine düşer. Hapistir...

Körün nasibi, sâdece karanlıktır...

Kötürüm, güçsüzlüğün güçsüz tutsağıdır...

Akıllının akılsızdan nasıplisi ise yok gibi!...

Doğum-ölüm açısını açıp ötelere aşamamış insanlığın hürlük, eşitlik, adâlet diye çırpınışı niye?...

Hiç değilse sezgilerine ölüm ötesi çarpmamış olsaydı bazı insanların, doğum-ölüm dar çemberini kırıp doğrultmağa çalışan bu asil duygular belirmezdi insanoglunda...

Şunu anlatmak istiyoruz ki, doğum-ölüm fasit

dalresli içinde ne hürriyet, ne eşitlik, ne adâlet vardır.

Hem hürlükten, eşitlikten, adâletten yana oluş ve hem de doğum-ölüm dışındaki insan hayatını inkâr; büyük bir çelişkidir.

Bugünün ilim mantığı, çoğunlukla budur. Bir yanda aslını ararken öbür yanda varlığını inkâr eder!...

Şükür ki bu sapıklığa, bu çelişmeye düşmeyenler vardır ve artmaktadır da...

Periyodik yaşantılarımızın bir başka yükselişine hazırlık vaktindeyiz...

İLÂHÎ ADALET :

İlâhî Adâleti, tekrar bedenlenişler (reenkarnasyon gerçeği) bütünler.

Bunca bilgi ve teknik ilerillliğimize rağmen, çok yönünü bilemediğimiz maddî dünyamızın bile bize tas-tamam açılışı, aslımıza dönüş ve «Kendimizi Biliş» ile başlayacaktır.

Bir insanın kör doğuşunun ve bir ömür boyu kör olarak yaşayışının, mistik açıklamalar dışında bir ilmi izahı yoktur henüz. Birinin gözleri görsün de, diğerinin gözleri niçin görmesin? Bu bir kör tesadüfse, bu kör tesadüflerin insanlığa sağlayabileceği adâlet ölçüsü ne olabilir ki?...

İnsanlığın adâlet ümidi, bu kör tesadüflere mi bağlıdır?... Buna, «boş ümit» demek daha doğru olur herhalde...

Halbuki bu ömürdeki körlüğün gerisinde, bir ihtiyaç, bir hakediş, bir liyakat durumu vardır.

Şu kısacık yaşantımız içerisinde türlü denemeleri-

miz yok mudur? Bu çeşitli tecrübelerimizin sürüş zamanları da farklı farklıdır şüphesiz...

Bu hal, bir ömür içindeki dalgalanışlardır...

İnsanoğlunun yaşantısı yalnız bu kadar değildir ki..
●nun asıl, bir yaratılan (bir ruh, bir varlık) olarak yaşayışı (sonsuzdur) ebedidir..

Bu ebedi hayat tecrübelerinden biri de, bu körlük denemesi dalgalanışı olabilir. Görmüş ve gösterilmiştir ki, bir de körlüğü denemeden olmuyor. Ruhun çıkacak idrâk seviyesi, o varlık için, körlüğü yaşama- dan olunuyor, elde edilemiyor...

Körlük, bir başka yaşayışının o varlığı kuşattığı bir sonuç, bir hakedıştır. Aynı yaşantıların türlü varlık ruhlarında meydana getirdiği idrâk kısırlıkları da aynıysa, aynı körlükle karşılaşmak, o varlıklar için mukadderdir.

Bunda İlahî Adâletsizlik düşünülemez. Aksine,

tam eşitlik ve hakların tas-
tamam teslimi mevcuttur...
İLÂHÎ ADALETİ İDRÂK :
İnsanoğlunun hürlük hududu nerelere kadar açılır? Birkaç satırla ancak özetlenebilen reenkarnasyon realitesi içindeki, yilzlerce, belki de binlerce dünya yaşantıları boyunca eşit haklar elde edişinin hedefi nedir?

İlahî Adâlet ölçüleriyle kıl kadar sapmadan yerini bulan, hakkını kazanan ve hürlük hududunu çizen insan denen ruhsal varlık, ezeldeki çıkış çizgisinin ilerisinde durnıadan sanki koşmaktadır. Kimimiz bu çıkış hattına dik, kestirme istikamette; kimilerimiz ışınsal çizgiler gibi yelpazelenmiş; kimilerimiz de döne-dolaşa, helezonlar, periyotlar çize- rek, türlü hızlarda; fakat daîma koşuyoruz! Ne kadar âtil olsak da, ilk hareketteki hız, koşmanın çeşitli varyasyonlarında değiş- mektedir, ancak!...

Bilebildiğimiz kadariy-

le İlahî Murat İşçiliği; kendini bilmiş ve yaratılışının maksadını idrâk doğrultusunda insanoğlunun mukaddes hedefidir.

Bu doğrultudaki İlyakatleri, insanoğluna, İlahî Adâletin şaşmazlığını anlatacak... Bilgisinin bilincine erebildiği — şuurlanabildiği — kadar hürriyet hududunun açıldığını görecektir.

Henüz yeryüzünü ihata edemiyen (kapsayamıyan), ruhsal idrâklerinin dalga dalga yükselip açılışında evren ve evrenler gözükecektir!

İlahî Adâlet idrâkinde, nice sırların çözülüşü; nice adâletsiz davranışlarımızın utancı, kıvranışı olacaktır!.

Kimimiz, üstün fiillere vasıtalık edebilmenin mutluluğu içinde yüce... Kimimiz, menfi fiillere âlet olmanın mutsuzluğunda cüce.. Fakat, kimimiz şevkle çok ilerilerde; kimimizse inleyerek çok gerilerde yine koşmakta olduğumuzu elbet göreceğiz....

Herkes İçin MEDYOMLUK

Kitap olarak basıldı. Ödemeli isteyiniz.

Hertürlü Medyomluk için tatbikat usulleri, celselerin teşkili, çalışma yolları açık ve seçik bir dille sunulmuştur.

J. Lhomme'dan E. Arıkdal çevirdi.

RUH VE MADDE YAYINLARI

Rüyasında Mezarını Gördü Ve Öldü

Amerikalı William Roblin ile evli bulunan annem Kanada'dan yeni gelmişti. Erkek kardeşi Julius ve karısı Hettie Ontario'da oturuyorlardı. Biz, hep beraber Pittsburg'da otururken annem bir gün rüyasında, erkek kardeşi Julius'un evleri yanında bir mezarı kapadığını gördüğünü bize anlatmıştı. Birkaç gün sonra elimize geçen telgraftan Hettie yengemizin (annemin rüyası gördükten iki gün sonra) vefat ettiğini öğrendik.

Pittsburg'da mayan Bell diye bir komşumuz ile kızı bulunmaktaydı. Annem yine bir gece bu komşumuzun arka bahçelerinde açılmış bir mezarın üzerine toprak attığını rüyasında gördüğünü bize anlattı. Ertesi gün şunları öğrendik: Bayan Belli, alışverişten döndükten sonra mantosunu çıkarmadan kızıyla biraz konuşmuş. Sonra üst kata elbiselerini çıkarmak üzere çıktığında orada yıkılıp kalmış. Derhal hastaneye kaldırıldıysa da kurtarılamayarak bedenini terketmiş. Ölüm tarihi de, annemin rüyayı gördüğünün ikinci gününe rastlıyordu.

Annem bir gece de, rüyasında, bitişik komşu bayan DeShone'un tarlasında, bir mezarla uğraşırken görür kendisini. Bu rüyadan iki gün sonra da bayan DeShone'un vefat ettiğini üzüntüyle öğrendik. Annem, bu ölen şahısların kendilerinden çok evlerini görmekteydi rüyalarında.

Aradan zaman geçti. Ben evlendim. Eşimle birlikte East Liberty, Pa. ya taşındık. Çok geçmeden kocasını kaybeden annem de bizimle birlikte yaşamaya geldi. Annemin hastalandığını ya da bir gün olsun kendisini fena hissettiğini söylediğini hatırlamıyorum.

Birgün hep beraber yemek yerken, kendini iyi hissetmediğini, ağzının hiç tadı olmadığını söyleyerek sofradan kalktı. Ertesi gün doktor çağırdığımızda kalbinin zayıf olduğunu öğrendik. Fakat bunu kendisine söylemedik, tabii. Kendisini yataкта istirahatata terketmiştik. Birkaç gün sonra rüyasında ölüm haberini aldığını bildirerek şöyle anlattı: «Rüyamda zeminkatın döşemesinde bir çukur vardı. Ben çukurun kenarına oturmuştum. Ellerinde büyük bir hak ile gelen iki adam da az ileride bir çukuru kapatmaktayken yanında bulunduğum çukurun içine ayakla yaklaştım toprağı itiyordum. Bütün rüyalarım da çukurların kapatılmasına yardım etmişim. Bu sefer bu işi kendim yaptım.»

Bundan iki hafta sonra annemizi toprağa vermiştik. (FATE'den)

PARAPSIKOLOJİNİN BUGÜNKÜ DURUMU :

Kuzey Carolina, Durham'da 'İnsan Tabiatını Araştırma Kurumu' müdürü Dr. J. B. Rhine'a göre bugünkü parapsikoloji

çalışmalarından elde edilen bulgular gittikçe kesinleşmekte, tabii bir ilim dalında rastlanabilecek anlamlı kanunlara doğru gelişmektedir. Diğer bütün ilimlerde olduğu gibi, insanların açıklayamadığı acaip gözlemlerle başladı ve halen de tabii ilimlerde kullanılan aynı temel yolda gelişmektedir. Bu yolda karşılaşılan güçlükler bile düzenli bir genellik ve anlamsızlık arz etmektedir.

Dr. Rhine'in belirttiği gibi, elde ettiği sonuçların çoğunda E.S.P. (duyumlar ötesi idrak) komünikasyonu, tabiat itibariyle gerçek bir proses (yöntem) dir. İlim için, bir hat çizilip, 'bundan daha öte tarafı keşfedilemez.' diye birşey söylemek mümkün değildir. İlim, metodlarını nadiren problemlere uydurur. Dr. Rhine'in ifadesine göre, bununla beraber karşımızda büyük bir problem durmaktadır: Parapsikolojik araştırmaların ortaya konmuş sonuçlarıyla, bu sonuçları biraz olsun mânidar bulan ilim adamları arasındaki bağ... İlimi gelişmemizin bu bölümü Dr. Rhine'in hissettiğine göre, sınırlı bir durum gelmiştir. İyi bir şans eseri olarak, ilimle uğraşan zihinler, parapsikoloji çalışmalarına almaya başladıkça, onun yanlış anlaşılacak tarafları ortadan kalkmakta ve direnci de azaltmaktadır.

«Bizim, dikkatimizi çevireceğimiz şeylerden bir tanesi de.» diyor Dr. Rhine,

«enerji alış-verişi ya da enerji tahvili konusudur.» Fizik enerjilerin belirli operasyonları, bir durumdan başka bir duruma geçerlerken sadece indirekt yollardan ölçülebilir ve de gözlenebilir. E.S.P, de de durum aynıdır. Bizim bilmek ihtiyacında olduğumuz şey ise, evrenin belirli bir kısmında E.S.P. yi mümkün kılan enerji tahvilleri nasıl olmaktadır... Bu tahvilin, şartları bilinenlerin ötesindeki mahiyeti nedir? Fizikçiler ya da öteki ilim adamları bu problemi kendilerinininkiler kadar benimsemeye bilirlir. Yetmiş bir doktor için, problemleri parapsikoloji açısından ele almanın zamanı gelmiştir. Dr. Rhine'a göre bu, atılması gereken korkusuz adımlardan birisidir. (Chimes'den)

ÖTE ALEMDE BİR KOMÜNİST

Daily Telegraph gazetesinin bildirdiğine göre, Rus Komünist Partisi üyelerinden biri, kendisine vizyon halinde görünen Lenin'den mesajlar aldığı söylemektedir. Öte alem de Lenin'e muhatap olan medyum Lazurkina'dır.

Bayan Lazurkina'nın belirttiğine göre kendisi Lenin ile ilk olarak, ölümünden 37 sene sonra yani 1961'de görüşmüştür. Yine aynı medyumun anlattığına göre bu ilk irtibatları bir parti kongresinde olmuştu. Lenin sanki canlı imiş gibi medyumun karşısında dikiliyordu. Ve o zaman bayan Lazurkina'ya Kızıl Meydan Anıt Kabrini, Stalin ile paylaşmaktan hoşlanmadığını belirtmişti.

Komünist parti üyesi medyum Lazurkina'nı muhatap olduğu bu sözler duyulduktan sonra Stalin'in mezarı başka bir yere nakledilmişti. (Psychic News'den)

RUH ve MADDE'nin

10. CİLTİ

Bir Spiritüel Kültür
Hazinesi

Fiatı : 30 TL.

Ödemeli İsteyiniz.

Şimdiye kadar sosyal terbiyenin merkez noktası olarak içten duyulan ilgiyi gösterdik. Tabii, içten gelen ilgi kadar sosyal denemeler de önemlidir. Ama içten ilgi olmadıkça bu denemelerin hiç bir faydası yoktur. Bir çok kimseler başkalarına yaptıkları yardımlardan büyük bir gurur duyar, şımarır, gördükleri işlerden adeta sarhoş olurlar. Öyle ki bu sosyal çalışma onları antisosyal, kendine güvenen soğuk bir insan yapar. Çok aşırı insan sevgisi yüzünden insanı gerçekten sevmeye, gerçekten ihtiyaçlarını öğrenmeye, düşünce ve duygularını anlamağa vakit bulamazlar. İş bu yüzden sosyal terbiyenin temel taşlarından biri de: «Dinleme San'atıdır.» Bu san'atı çok az insan bilir. Herkes kendisi konuşmak ister. Birisi hararetle bir şey anlatırken karşısındaki sabırsızlanarak âreta: «Konuşmanı kes artık, hikâyen beni hiç ilgilendirmiyor, hele bir ben anlatayım da gör!» demek ister.

Aslında sosyal kültür, karşımızdakini ilgi ve sabırla dinlemekle başlar. Dinlemek insana kendini ölçmek, değerlendirmek imkânını verir. Karşımızdaki konuşurken bizim de karanlık tarafımız ışığa çıkar, üstün gördüğümüz şeylerin değersizliğini yahut da önemsiz saydığımız işlerin birden bire önem kazandığını görürüz.

Bugün konuşma kültüründen, konuşma tekniğinden çok bahsediliyor ama Tanrı nazarında «dinlemek kültürü» daha kıymetli, bütün sanatlardan daha üstündür. Gerçek sosyal terbiyeye giden yol buradan geçer.

TARTIŞMADA DOĞRULUK

Bizim için iyi düşünenlere karşı olmak kolaydır. Asıl mesele düşmanlarımıza karşı da doğru davranmaktır. Birisiyle tartışırken kendimizi haklı görmek arzusuyla karşımızdakinin düşüncelerini değiştirmezsek, dayandığı sebeplerden şüphe etmezsek, bize zarar vereceğini de bilsek doğruluktan ayrılmazsak, doğru olmak irademizi kuvvetlendiren en güç denemeyi öğrenmiş sayılırız. Rakiplerle tartışırken dürüst olmanın en güzel örneğini Abraham Lincoln vermiştir.

Lincoln rakipleriyle karşılaşmak is-

tediği zaman serbest bir oturumdan faydalanır ve konuşmasına önce rakiplerinin düşüncelerini doğru bir şekilde belirterek başlardı. Rakiplerini her türlü iftiraya ve küçültmelere karşı samimiyetle korurdu. Öyle ki, biraz önce Lincoln ile çarpışmak için gelen rakipleri onu şiddetle alkışlıyorlardı. Onlar düşüncelerini Lincoln kadar güzel ve sürükleyici bir şekilde savunamazlardı. Hatta bazan söyleyecek söz bile bulamazlardı. Zira kendisi onların söylemek istedikleri şeyleri daha önce söylemiş olurdu. Böylece, bütün düşünceleri, tartışma

Dinleme Sanatı Ve Tartışmada Doğruluk

Yazan. F. W. Foerster

noktalarını ortaya attıktan sonra sözlerine devam eder ve karşısındakileri yere vuracak şekilde kendi düşüncelerini de söylerdi.

Rakibe karşı dürüst olmanın bu güzel misalini her aile babası verebilir, yalnız kendini dizginleyebilmeli, doğruluk duygusunu yavaşlatmamalı, çocuklarını eğlendirmek için de olsa, ayrı düşüncede olanlarla alay etmemelidir.

Genç nesil için babalarının gösterdiği örnekler yetmez, ayrı düşüncede, ayrı inanışta, ayrı istekte olanlar hakkında karar verirken kendileri de dikkat etmeli. karşı tarafın yalnız düşüncelerini değil, o düşünceleri doğuran sebepleri de tam bir dürüstlükle incelemeğe çalışmalıdırlar. Dürüstlük üzerine parılak nutuklar çekmek çok kolaydır. Ama insanın kendini salıvereceği yerde uyanık olması, dürüst olma iradesini kuvvetlendirmek için en iyi ant-

remanın günlük hayatın küçük fırsatların da yapıldığını, dürüstlük duygusunun ancak bu şekilde köklü bir alışkanlık olabileceğini düşünmesi okadar kolay değildir.

Şunu unutmayalım ki, yaşamağa kabiliyetli bir devlet sadece büyük kahramanlıklarla kurulmaz. Tersine her şeyden önce ayrı düşünceleri, inanışlar; veya gelenekleri bir köprü ile birleştirmeye isteyerek kurulur. Devletin, aynı düşünce- de olan insanları birleştirmek için kurulan Derneklerden ayrıldığı nokta şudur: Dernekler aynı fikirde olanları birleştirmeye çalışır. Devlet fikir tezatlarını birleştirir, fikir çarpışmalarını anlaşmaya çevirir. Buna «Devlet Kültürü» denir.

Bizim kişisel insanlığımız da, başka düşüncede ve istekte olanlara karşı tam bir saygı göstermekle gelişir. Fikirlerimize itiraz eden ve tenkitleriyle kendimize olan güvenimizi sarsacak kadar ileri giden insanlarla iyi bir dostluk kurmak san'atını öğrenirsek insanlığımız biraz daha ileriye gitmiş olur.

SATRANÇ OYUNCULARI

Satranç oyunu çok öğretici bir oyundur. Oyuncuları seyrederken birinin durmadan kazanmasına karşılık ötekini niçin

boyuna kaybettiğini düşünürseniz, bu oyunun öğretici san'atını daha iyi anlarsınız. Öyle oyuncular vardır ki bütün bilgilerine, ustalıklarına rağmen yine kaybederler. Çünkü yalnız kendi plânlarını, kalelerini, şahlarını nereye koyacaklarını düşünürler. Karşılarındaki oyuncuların niyetlerini önceden sezme kabiliyeti yoktur. Böylece çok zaman oyunlarında yenilir, bir kapa- na düşer ve çıkış yolunu bulamazlar. Aynı şeyi hayatta da görebiliriz.

Kendi düşünce ve görüşlerine önem vermeğe alışmış insanlar da karşısındaki- nin oyun tarzını hiç hesaba katmayan satranç oyuncusuna benzer. Böylece onlar da bazı kapanlara düşebilirler. Oysa satranç oyununda da, evlilikte de, ticarete de karşımızda olanı hesaba katmak, plânlarını, düşüncelerini, duygularını anlamağa çalışarak ve âdeta bir fikir değişimi yaparak davranmak gerekir. «Yakınlarını kendin gibi sev!» sözü, «Yakınlarını kendin gibi tanımağa çalış» şeklinde de söylenebilir. Kendini incelediğin gibi başkalarını da incele, ölçü, böylece gerçek hayatta bir körlük içinde değil uyanıklık içinde, herşeyi görerek yaşarsın, daha çok başarı kazanırsın.

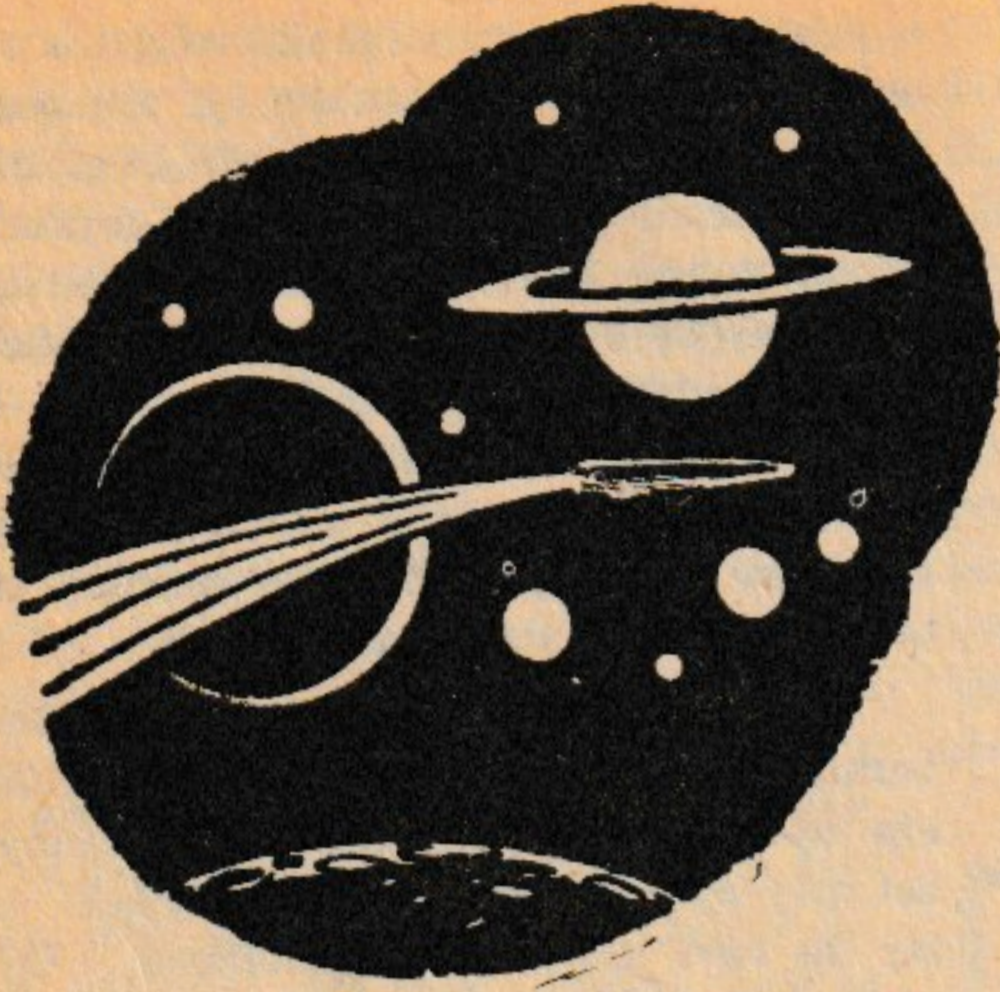
RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
RADYESTEZİ : M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
TELEPATİ KARTLARI Özel Çalışma	5.— TL.
RUH VE MADDE CİTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,)	
	(Beheri) 30.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
İLAHLAR KOZMONOTLAR MIYDI? E. von Denken (Tek.)	7.50 TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Venüslü Orton ile Tanışmamız

Yazan: Lester ROZAS

Çeviren: S. GERÇEKSEVER

1968, Şubat ayında Satürn'ü Al-Deena ile olan görüşmemden sonra bana olan vaa-dini, yani Venüs'lü ORTHON (George Adamski'ye gelen uzaylı) un bir gün gelip beni bulacağı düşüncesinden bir türlü kurtulamamıştım. İlk bir Kasım sabahı (12. Kasım, 1968) saat 10.00 sularında gidip denizde yüzmek istedim. O gün okulda ders de yoktu zaten. Evimiz plâja yakın bulunduğundan, büyük bir hazırlık gerektirmiyordu. Yüzdükten sonra kumlar üzerinde kurunurken, birisinin beni çağırdığını hissederek gibi oldum. İlk seferinde, herhalde bana öyle gelmiştir diyerek aldırış etmedim. Fakat sonra etrafıma, acaba okuldan bir arkadaş mıdır, diye bakındığımda gerçekten birisinin bulunduğum yere doğru yaklaşmakta olduğunu gördüm. Yaklaşanın sarışın uzun saçları vardı. Kız arkadaşlar hariç, hiçbir arkadaşımın bu kadar uzun saçları yoktu.

Bu adam yanıma otururken, daha önceleri uzaylılarla temaslarım sırasında hissettiğim ruh hali içinde olduğumu farkettim. Bu hal, dünyalı hiç kimsenin yanında hissedemediğim bir durumdu. Ayağında sarı yüzücü pantolonu, sırtında da yeşilli-mavili bir kazak vardı. Az önce başlayan acaip his git gide kuvvetleniyordu. O zaman anladım ki, yine başka planetten birinin huzurunda bulunuyordum. Sonradan anladım ki, biraz evvel isminin çağırıldığını hissederek gibi olduğum zaman

bu sesli çağrı değil, tamamen telepatik bir sinyaldi. Sonra Al-Deena'nın bana verdiği parola kelimesini söylerken, elimi sıkmak üzere elini uzattı. Elimi, daha öncekiler gibi, aynı stilde sıkarken, kendisinin Venüslü Vi-Dal olduğunu bildirdi. «Evet Lester,» diye konuştu, «20 Kasım 1952'de George Adamski ile Desert Center'de ilk olarak temasa geçen benim. Sonra kendisini uçan daire ile götürüp uzayda dolaştırmıştım. O, bana 'Orthon' diye hitabederdi. İstersen sen de aynı ismi kullanabilirsin. Orthon, 'Evrensel Mükemmeliyet' anlamına gelen bir kelimedir.»

Niçin burada olduğu sorusu aklımdan geçtiğinde, cevabı Orthon derhal verdi : «Sizin bu güzel adanızda diğer uzaylı arkadaşlarıma yardım etmek üzere gelmiş bulunuyorum. Biliyorsun ki, bizim uzay araçlarından biri bundan iki hafta önce Mayaguez'de görünmüştü. Arecibo Gözlem Evindeki çalışmalarını izliyoruz. Önümüzdeki aylarda başka uzay araçlarımızı da göreceksiniz, bu civarlarda.»

Acaba saçları niçin bu kadar uzun diye merakla düşündüğüm sırada, şöyle cevap verdi: «Dikkati çekmemek için. Şimdi gençlerin çoğunun saçları bu şekilde uzun. Herhangi biri kolayca beni tanıyamaz, çünkü şu halimle alelade bir hipiden fark-sızım. Bu şekilde, benim bu dünyalı olmadığımı kimse şüphelenmemekte.» Bu lafa ikimizde gülmüştük.

Gelecekte olacak birçok değişikliklerden bahsetti. Bunlardan birisinin, sosyal adaletsizliğe karşı gençlerin uyanması o-

laacağını söyledi. (Şimdi bu durum dünyanın her tarafında gerçekleşmektedir). Meselâ Hipi hareketlerinin felsefesinin, şimdiki durumda ifrat halinde olmasına rağmen, Büyük Plânlarla ahenk halinde bulunduğunu anlattı. Fakat bunun tamamen dü-rüst ve namuslu bir şekilde yürütülmesi gerektiğini de hemen sözlerine ilâve etti. Orthon devamla, birçok Kozmik değişikliklerin yakın olduğunu söyledi. «Dünya çok dengesiz bir durumdadır. Kendi kendine denge haline kavuşmaya çalışmaktadır. Magnetik alamnda denge diye birşey kalmamıştır. Ve **BİRÇOK İLİM ADAMIMIZIN BUNDAN HABERİ VARDIR.** Meselâ onlar şimdi kutup noktalarının devamlı olarak değişmekte olduğunu biliyorlar. Belki kuzey magnetik kutup Greenland'da bir yere getirilebilir. Oradan da Kanada'nın kuzeyine **DOĞRU KAYDIRILABİLİR?** Bu çok tehlikeli bir durum olmasına rağmen bu dengeleme projesi daha fazla hastalıklara sebebiyet verilmeden halledilecektir. Fakat bu arada Atom denemelerine de bir son verilmelidir. Görüyorsun ki kardeşim, bu atom denemelerine devam edilmesi halinde dünyamız merkezindeki ateş kürenin bozulması kolaylaşmaktadır. Belki de bu şekilde bir sebeple plânetiniz tamamen al-lak bullak olacaktır. Bizlerde mümkün olduğu kadar bu atomik denemelerin yıkıcı tesirlerini Nötralize etmeye çalışıyoruz. Birleşik Devletlerin Batı kıyılarında sık sık görülen yeşil renkli 'atestoplar'ı bu temizlik işi de kullanmaktayız!» (Çev. notu: Nagazaki'deki atom infilakından sonra da aynı yeşil renkli kürelere rastlanmıştır.)

«Bu değişikliklerden bir kısmı insan zihinlerini de etkileyecektir: Bilhssa materyalist ve savaşçı akımlarla yorulmuş genç zihnlere.» Venüslü daha sonra bütün bu kötü tesirlerin ana nedeninin Evrensel Kanunların ihmâlinde doğduğunu da belirtti. Bütün dengesizliklerimizin sebebi bu olsa gerek. Bundan en çok etkilenecek durumda olanlar yine biz insanlar olacaktır. Beşer âlemi olduğu kadar, her şey elektro-kimyasal bir yapıyı haiz olduğundan magnetik tesirlerden etkilenmektedir. Bizim dünyanın magnetik kutupları sa-

bit durumda olmadıklarından, değişmekte olan vibrasyonlara intibak etmek çabasında bulunan sinir sistemimizden dolayı, devamlı bir ahenksizlik içinde bulunmaktayız. İnsan bedenleri elektriği ve magnetik tesirleri iletken durumunda bir vasat olduklarında devamlı değişmekte olan dünya magnetik alanım tesirinden etkilenmekte ve uyum yapmaya çalışmaktadır. Bu devamlı değişikliklerin nedenleriyle biz bile dostlarımıza karşı tansiyon halinde bulunuyor ve savaşçı niyetler taşıyabiliyoruz. Orthon'un anlattığına göre, öteki planetlerdeki durum, bunun tamamen tersiymiş. Oradaki insanlar, üzerinde buldukları planetin stabil (kararlı) magnetik kutuplarıyla uyum halinde bulunuyorlarmış.

«Bu durum, dünyanın düzelmesi için ümitsizlik arzedebilir. Bununla birlikte yakında şahit olacağınız değişiklikler bu durumu düzeltecektir. Sonuç olarak dünyalar barış ve birbirini sever insanlar olacaklardır. Bu sizin kutsal kitaplarınızda böyle yazılıdır.» Bundan başka Orthon bana daha birçok şeyler de söyledi. Bunların şimdilik çeşitli münakaşalara sebep olabileceği gerekçesiyle, bugünlük yazmamı teklif etti. Onunla konuşurken çok düzgün bir cilde sahibolduğu hep dikkatimi çekmişti. Bizimkilerde bol bol çıkan beden tüylerinden tamamen mahrum olduklarını gördüm. Uzaylıların vücutlarında bizimkiler gibi tüy, kıl ve sakalın bulunmadığını söyledi. Ancak dünyaya indiklerinden üç ay sonra sakallarının çıktığını anlattı. Bu şekilde dünyada buldukları sürece bizim gibi sakalları uzarmış, fakat planetlerine döndükleri zaman tekrar eskisi gibi olurlarmış. Bu konuşmalarından, kendisinin çok uzunca bir süredir dünyada bulunmadığını tahmin ettim. «Evet, haklısın.» dedi. «Buraya, bu özel görevle sadece birkaç hafta önce gelmiştim.»

Cildi, Laan-Deeka'nın aynısıydı, diyebilirim. «Biz Venüs'lüler yüzmekten çok hoşalmız. Yuvarlak çehresinde gözleri hafif birbirinden ayrık ve açık yeşildi. Orthon benden biraz daha kısa boy-luydu. Fizik görünüş itibarıyla de Laan-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Deeka'ya benziyordu. Bütün beden ölçüleri biribirine uyuyor, güzel bir görünüş arz ediyordu. Orthon, yaşının (dünya zamanıyla) 215 olduğunu söylediği zaman şaşırılmıştı. «Bizim ihtiyarlarımıza göre ben şimdi tam ergenlik çağında bulunmaktayım. Yaşlılarımız şimdi 900 ve daha fazla yıldan beri beden sahibidirler.» Bunları söyleyen Venüs'lü benden daha yaşlı bir dış görünüşe sahip değildi. Ben ise şimdi 23 yaşımdayım.

Çok uzun seneler öncesi Dünyada yaşadığını söyledi. Ve geçmiş hayatlarından birinde Enoch (İncil'de geçiyor) olarak bilindiğini ilave etti. Alevli bir hortum fırtınası (gerçekten bir uçan daire) içinde dünyadan alınıp götürüldüğünü anlattı. O zaman Venüse bedeniyle birlikte götürülmüş ve hayatının kalan kısmını da orada tamamlanmış. Sonra başka planetlerde tekrar bedenlenmiş. Bu durumu dünya zamanıyla 215 yıl öncesine kadar devam ettikten sonra Venüs gezegeninde tekrar enkarnel olmuş, yani bedenlenmişti. O sırada Methuselah'ın nasıl olur da 900 yıl yaşadığı sorusu aklımdan geçmişti. Orthon'un söylediğine göre Methuselah bundan 10,000 yıl önce yaşamıştı. Atlantis Kıtasının batışından önce. O zamanlar ömürler çok daha uzunmuş, zira dünyanın magnetik alanı tam bir ahenk içinde bulunuyormuş. (Bu günkü gibi sık sık değişimler yok.) O zamanlar bundan başka dünyanın etrafında (Bugün Venüs'te olduğu gibi) koruyucu bir sis tabakası da varmış. Bu tabaka sayesinde Güneşin zararlı kozmik ışınları dünyaya kadar ulaşamıyordu. Bu zararlı ışınlar beşer ömrünü kısaltan sebeplerden biriymiş.

«Görüyorum ki, Lester,» dedi Orthon, «Dünyalıların yaşları, Venüs'lilerle mukayese edildiğinde, sizler süt çocuğu durumundasınız.» Bütün bu konuşmalarımız İspanyolca oluyordu ve arasıra da Orthon esprili kelimeler kullanmaktan geri kalmamaktaydı. Atlantis Kıtasının batış nedenini sordum. «Bugün sizin yaptığınız gibi onlarda atom enerjisini kötü maksatlarla kullanıyorlardı. 'MU'ya karşı savaştılar. Sonunda biribirlerini yokettiler. Bizim a-

tararımız onlarla beraber yaşamışlardı. Onlara gezegenler arası seyahatin yollarını öğretmişlerdi. Bu yolculukları gerçekleştirecekleri uzay gemilerini (Uçan daireleri) çalıştıracak magnetik prensipleri ve yolculukları boyunca kendilerine gerekli enerjiyi nasıl temin edeceklerini öğretmişlerdi. Şimdi biz sizlere, bunları öğretecek kadar güvenemiyoruz. Taki siz biribirinize karşı barışsever davranışlar içinde bulunmasını öğrenin.. Bu yine sizin menfaatinizle ilgili bir husustur, atalarınız gibi siz de bunları yıkıcı amaçlarda kullanabilirsiniz. Sizin mahfuzla sonuçlanacak böyle bir hataya sebep olmak istemiyoruz, bu bakımdan.

Orthon'a Marihlilerin ömürleri hakkında sordum: «Merih'te yeteri kadar su var, fakat bizim Venüs'ünkü gibi bir bulut tabakasıyla korunmuş değil. Bu bakımdan Merihli kardeşlerimiz ömürleri Dünya yıllarıyla ortalama 300-500 yıl kadar. Aralarında 700 yıl yaşayanlar da vardır. Bizimkilerin uzun ömürlü oluşlarının başka bir nedeni de, SEVGİ'nin, EVRENSEL SEVGİ'nin planetlerimizde yaygın oluşudur. Dünyanızda bakim olan Nefretin tam tersi.. Bizim dünyamızda, bundan başka, acelecilik diye de birşey yoktur. Halbuki bu, sizin tipik özelliklerinizden birisi.. Esas olarak btkisel gldalarla besleniriz. Atmosferimizde sis yoktur, temiz ve açıktır. Kirli dumanlar ve radyasyon da bulunmaz.

«Bak kardeşim, Atom denemelerinizden basıl olan radyasyon, sadece ömürlerinizi kısaltmakla kalmıyor, devamlı olarak dejenere olmuş bir neslin ortaya çıkmasını kolaylaştırmaktadır. Son zamanlar da doğan çocukların çoğu kart doğmaktadır. Keza sizin yemeklerinizde de iş yok ve ekseriyetle ölü maddelerle beslenmektedirsiniz. Bilhassa et yediğiniz zamanlar.»

Sözlerine devamla Orthon, alkol ve tütünün genetik dejenerasyona sebep olan zehirler olduğunu da anlattı. (Şimdi bazı doktorlar artık, sigara içen annelerin erken doğum yaptıklarını kabul etmektedirler.) Bundan başka devamlı olarak kullandığımız zehirler arasında 'ağrı gidericileri'

ve bitkiler üzerinde kullandığımız DDT'yi de saydı. Orthon'a göre, kendi planetinde bitki yetiştirilmesi, icabettliği zamanlarda sadece tabii gübreler kullanıyorlarmış.

Hayvan yetiştirilmesinde henüz en mükemmel seviyeye geçmiş durumda değilermiş. İlim adamları bu konuda hâlen yeni yeni yollar denemekle meşgul imiş. Keza programlı bir nüfus plânlaması da uygulamaktaymışlar. Plânetin tabii kaynaklarına uygun olarak nüfus dengeli vaziyette tutuluyormuş.

Çocukları, şahsi potansiyellerinin geliştirildiği okullara gönderirlermiş. Herkese eğitim serbest, fakat bizimkinden çok daha mükemmel metodlarla oluyormuş. Okul yorucu ve sıkıcı bir yer olmayıp, genellikle öğretmenin yanında kulağa ve göze hitabeden vasıtalarla yeterince yararlanılmaktaymış. Bu arada uzay gemileri ve diğer planetlere seyahatler de olağan şeyler arasındaymış. Para, artık gezegenlerinde kullanılmıyormuş. Bütün ileri plânetlerde paranın yerini şimdi 'parasız ekonomik sistem' almış. Bu şekilde plânetin hiç bir tarafında fakir bırakılmamacasına gelir taksimatı mümkün oluyormuş. Ruhsal bakımdan daha gelişmiş yaratıklar olarak, materyalist bir zihniyetten uzak, emniyet tedbirlerine ihtiyaç hissetmemektedirler ve birbirlerine karşı herhangi bir üstünlük v.s. hissetmek ihtiyacında da değiller. Bu plânetlerde özel mülk var ise de, halk servisleri (meselâ transportasyon gibi...) yine halkın elinde bulunmaktaymış. Ve alle, toplumlarının temel ünitesini teşkil etmek durumunda imiş.

Orthon sözlerine devamla, «Transportasyon bizim dünyamızda serbesttir. Sizin ilim adamları bir gün ışıktan süratli gitmenin imkânsız olduğunu düşündükleri için üzüleceklerdir. Biz bu işi çok çok zamanlar önce halletmiş durumdayız. Eksoz dumunu diye birşey yoktur bizim plânette. Uzay araçlarımızda (uçan daire) olduğu gibi diğer alet ve güç kaynaklarımızda da aynı magnetik enerjiden faydalanmaktayız. Sizin makinelerinizle yaptığımız gibi biz kendi atmosferimizi kirletmeyiz. Bizim' sizinkiler gibi ibadethaneleriniz de yok. Za-

ten, Allahın Kanunlarına göre yaşadığımız için ibadethanelere lüzum görmüyoruz.»

Orthon'un bana anlattıkları arasında Adamski'nin şimdi Venüs'te ankarne olduğu haberi de bulunuyordu. Keza Howard Menger'in bundan 10 yıl önce serbest enerji motorunu yapmayı başardığını da anlattı. Halen, uzaylı dostların yardımını altında beslenme konularında çalışmaktaymış. Bir zamanlar H. Menger'in Satürn'de bedenlenmiş olduğunu duymak benim için oldukça enteresandı. Orthon'un bana söylediğine göre daha birçok dünyalının önümüzdeki aylarda uzaylılarla temasları olacaktır. Bütün bunlar da gezegenlerinin 'Bilge Kişiler' durumunda olan varlıklar tarafından tayin ediliyormuş.

«Evet, sevgi kardeşimiz, artık benim gitmem gerekiyor.» dedi Orthon. «Bu görüşmelerimizi yayınlamağa çalış ki, mümkün olduğu kadar çok sayıda insanın haberi olsun. Ne kadar tez davranırsan, o kadar iyi olacaktır. Bana kalırsa bunları yazılı olarak, bu gibi görüşmelerle ilgili olan organizasyonun başkanı Gabriel Green'e gönder. Bu, insanlara yakın zamanda ulaşmalıdır. Kaybedecek zaman kalmadı artık.»

«Tanrı dalma sizinle birlikte olsun. Seni şimdi her ne kadar fiziki olarak terk ediyorsam da, Sen daima bizim nezaretimiz ve de himayemiz altındasın. Aynı konularda insanları aydınlatma çabasında olanlarda aynı himaye altında çalışmaktadırlar.»

Bu insanlardan yayılan mutluluk ve sevgi bir kere daha bütün benliğimde dolmuştu. Orthon her zamanki şekilde elimi sıktı ve yanımdan ayrılırken onu arkasından saydım. Nasılsa, o anda geleceğimiz hakkında ümitlenmişim. Eğer akıllık edersek bu Uzaylı Kardeşler'den çok şeyler öğrenebilir ve içine doğru gitmekte olduğumuz uçurumdan kurtulabiliriz.

Plâjdan ayrılıp eve vardığımda Orthon ile iki saat kadar görüştüğümüzü anladım. Öğlen olmuştu. Beni en çok mutlu kılan şey, ileride böyle görüşmelere muhatap olacağım ve bunları dünyalı kardeşlerime duyuracağım düşüncesiydi.

— S O N —

Eski nöroloji, beyinde merkezler bulunduğunu sanıyordu. Hatta, beynin bir bölgesinde bozukluk olunca, insanın hangi fonksiyonlarını kaybettiğine bakarak, onun bir haritasını bile yapmışlardı(konuşma, görme, işitme... merkezleri). Fakat önce Pierre Marie bu görüşe şöyle itiraz etti: «— Yapılan otopsiler, Broca'nın konuşmanın motör merkezi olarak târif ettiği 44 cü sahanın lezyonunun her zaman afazi yapmadığını, birçok motör denilen afazi vak'alarında 44. cü bölgenin tamamen sağ-

lam bulunduğunu göstermiştir.»

Prof. Dr. Ayhan Songar da kitabında (Sinir Sistemi Fizyolojisi Cilt III. S. 616) bu konuda şunları yazmaktadır: «... Merkez meselesine gelince... biz de müstakil, hudutlu fonksiyonel üniteler hâlinde merkezleri kabul etmiyoruz.» Fakat merkez düşüncesine en büyük darbe parapsikoloji'den gelmiştir. Önce duyuların yer değiştirmesi olayı (transposition des sens); birçok medyum mide nahiyesi, parmak uçları, ayakları v.s. ile görmüşlerdir. Eğer haki-

İnsan Beyninde Merkezler Yoktur

Yazan : Erol MUTLU

katen beyinde bir görme merkezi olsaydı ve bu merkezden gelen sinir sadece göz ile bağlantı kursaydı, parmaklar v.s. ile görmemek icap ederdi. Parapsikolojideki ESP (duyular dışı idrak) olayı da merkez düşüncesini yıkmaktadır. Prof. Hilgard'ın da yazdığı gibi, ESP için hiçbir alıcı organ mevcut değildir. Bir durugörü (Clair voyance) olayında, göz sinirine hiçbir tenbih gitmemekte, obje kilometrelerce uzaktan önce idrak edilmekte, sonra hayali teşekkül etmektedir. İdrak görmeden önce olmaktadır. Bu suretle merkez düşüncesi sarsılınca, Losskij ve Mattiesen (görme dahil) bütün idraklerin esasında durugörüdür ibaret olduğunu ve duyu organları vasıtasıyla kanalize edilen ve hudutlandırılan para normal idraklerden ibaret bulunduğunu yazmışlardır. Bütün bu olaylar, Prof. Rhine'in tabiri ile insanın beyin merkezli olmadığını, ruhsal merkezli olduğunu ortaya koymaktadır.

Reenkarnasyon olayı da merkezler görüşüne aykırıdır. İnsan beyin ötesi hafızası ile geçmiş hayatını hatırlamaktadır.

Fantomik tezahürat, tamamen merkez düşüncesini tekzip etmektedir. Fantomu teşekkül ettiren bedensiz varlık olduğu bilindiği için, celse esnasında teşekkül eden fantomun beynini de eski nörologların yaptığı gibi (konuşma... v.s. merkezi) şeklinde parsellemeye kalkışmamakta ve bu tam teşekküllü insan görüntüsüne, ruhun geçici bir tezahüratı denilmektedir. Aynı tefsir yaşayan insan için de yapılmalıdır. Nasıl fantom, bedensiz varlığın geçici bir tezahürü ise, hayatta bulunan insan da, kendi organizatör ruhunun bir zaman için (bu süre bizim dünyamızda azami 100 sene olduğu halde diğer kürelerde 5 - 6 asıra çıkabilmekte olduğu yazılmaktadır.) devam ettirdiği bir tezahüratından ibarettir. İnsanın organizatör ruhu, vücudu kolaylıkla idare edebilsin diye göz kulak v.s. gibi

organlar ihtisaslaşmış ve beyinde genel bir şebeke hâlinde sinirler toplanmıştır. Bu toplanışa bakarak merkezlerin varlığına gidilmemelidir. Beyin insanın diğer organları gibi iptidai bir ruh taşıyan ve genel koordinatör ruhun emrinde bulunan boz bir maddeden ibarettir. Eğer birgün genel organizatör olan ruhla ahenk tesis edilebilirse, insan beyni de tıpkı kalp gibi değiştirilebilir. Bu takdirde karakter bozulması v.s. olmaz. Tıpkı kalbinin değişmesi nasıl onu başka bir şahıs yapmadı ise, beyninin değişmesi de kişiliğine tesir etmez. İnsanın organizatör ruhu, göz ile görmek, kulakla duymak... v.s. mecburiyetinde değildir. Fakat ahengi bozmamak için umu-

mi temayül olarak bu organları kullanmaktadır. Üstat, Dr. B. Ruhselman «Ruh ve Kâinatta» ileriki ince ameliyatlarda letarji durumunu tavsiye etmektedir. Çünkü bu durum, insan vücudunun ilk oluştuğu durumun sun'i olarak tekrarıdır.

Hipnotizma da, merkezler düşüncesini yıkmaktadır. Şahıs mütemayil dahi olsa nasıl oluyor da iki-üç sözle uyku haline benzer bir duruma sokulabiliyor? Bu durumun beyinle izahı mevcut değildir. Rüyanın mevcudiyeti de merkezler düşüncesine aykırıdır. Rüya beynin değil ruhun bir hâlidir. Düşünme ve şuurluluk, hali de merkezler düşüncesi ile izah edilemez. İnsan ruhu esas problemdir.

Yüzelli Sene Önceki Kehanet

Ankaranın hükümet merkezi olacağını şiir ile bildiren Müşatak Dede, Tarikat'ı Âliye şeyhlerindendi. Aşağıda sunduğumuz şiir 1268 hicri yılında, İstanbul, Takvimhane'i Âmire'de basılmış taşbasma Divanın 29. sahifesinde bulunmaktadır.

Ankaralı avukatlardan Sayın Şeref Kâzım Tutaş'ın şahsî kitaplığında bulunan bu divanın bir eşi de Büyük Millet Meclisi Kitaplığında.

Şiir Şöyledir :

- 1) Me'va-yı nazenin'e kim "elf" olursa "efser" (A)
- 2) Lâbüt olur o me'va "İstambol" ile hemser
- 3) Nun vel kalem başından alınsa nun-u Yunus, (N)
- 4) Aldıkta harf-ı diğer olur bu remz azhar:
- 5) Miftah-ı sûre-i kaf sehadd-i kaf da kaf, (K)
- 6) Munzam olunmak ister ray-ı Resûl'i Peygamber (R)
- 7) Hay hu ile ahar oldu maksut zahir. (A)
- 8) Beyt'i Veli-yül Ekrem Elhac Abd'i Ekber
- 9) Ey Padişah'ı fahham Sultan Hacı Bayram.

Eski türkçede «ankra» yazılır, ankara okunur. Açıklaması şöyle:

Şiirin 1, 3, 5, 6 ve 7 inci mısraları arab harfleriyle «elif, nun, kaf, re, he» yi yani eski yazımız ile ANKARA'yı; İkinci mısra bu şehrin İstanbul ile «hemser» yani onun gibi başşehir olacağını; yedinci mısra bu

oluşun «hay'ihuy ile» yani Savaş ile (İstiklâl Savaşı) olacağını; birinci mısra ise bu oluşun ebced hesabı ile (341) tutan Efser'e, elf (1000) ilâve olunmakla 1341 de vukubulacağını; birinci mısradaki «me'va-yı nâzenin» ve sekizincideki ifadelerle bunun ANKARA olduğu teyid edilmektedir.

Yer yüzünde, insanların tekâmüllerini bızlandıran bir çok sistemler kurulmuştur. Bunlar bilgili ve selâhiyetli ellerde buldukları müddetçe orijinalliklerini, safiyetlerini muhafaz etmişler, aksi halde ise doğmalar haline gelmişler, eski güçlerini, faydalı olma yeteneklerini kaybetmişlerdir...

Kanaatimizce, P. D. OUSPENSKY tarafından kaleme alınan «DÖRDÜNCÜ YOL» adlı eser bu özelliklerini kaybetmemiş olan sistemlerden birini bize tanıtmaktadır.

OUSPENSKY, DÖRDÜNCÜ YOL'u yazmadan önce yıllarca hocası GURDJIEFF'in nezaretinde, büyük kısmı tatbikata dayanan, bir eğitim görmüştür.

Faydalanacağınızı umduğumuz, sistemin temel prensip ve metodlarını anlatan, eserin ilk altı bölümünü İngilizceden dilimize çevirdik. Bu sayıdan itibaren yayınlıyoruz.

Dördüncü Yol

Birinci Bölüm

Giriş

Genel olarak bu sistemin ne olduğu, neden bahsettiği hakkında size izahat vermeğe ve metodlarımızdan bahsetmeğe başlamadan evvel özellikle zihinlerinize şunu sokmak isterim ki, sistemin en önemli fikir ve prensipleri bana ait değildir. Onları değerli yapan başlıca husus budur; zira bana ait olsalardı, alelâde şuurular tarafından meydana getirilmiş teoriler gibi olacaktı. Sadece eşyalara ait sübjektif görüşler vereceklerdi... 1907 yılında A NEW MODEL OF THE UNIVERSE Kitabını yazmağa başladığım zaman kendi kendime, bir çok başka kimselerin evvelce ve şimdi yapmış oldukları gibi; şunu hülasa ettim ki, bildiğimiz hayat sathının ötesinde çok daha büyük ve daha önemli bir şey bulunmaktadır. Ve kendi kendime dedim ki, ötede ne bulunduğu hakkında daha çok bilgi sahibi olana kadar hayat ve kendimiz hakkındaki bütün bilgimiz yetersiz ola-

caktır.

O zamanlardaki şu muhavereyi hatırlamaktayım, şöyle söylemiştim; şuurun (veya şimdi ona zekâ da diyebilirim) fizik bedenden ayrı olarak kendisini tezahür ettirdiğini ispat edilmiş olarak kabul etmek mümkün olsa idi diğer bir çok şeyler de ispat edilebilirdi. Ancak isbat edildiği kabul edilemez. Düşünce nakli, klervoyans, istikbali bilme ve geçmişe bakma imkânı gibi süpernormal psikoloji tezahürlerinin ispatlanmamış olduklarını anladım. Bundan böyle bu şeyleri tetkik edebilecek bir metod bulmak için uğraştım, bu yönde bir kaç yıl çalıştım. Bu yolda bazı enteresan şeyler elde ettim; fakat neticeler çok zor anlaşılır tabiattaydılar ve bir kaç tecrübe başarılı olmakla beraber onları tekrar etmek aşağı yukarı imkânsızdı.

Bu deneyler esnasında iki neticeye ulaştım: 1 — Birincisi mutad Psikoloji hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığımız, normal psikolojiyi bilmediğimiz için süper normal psikolojiyi tetkik edemeyeceğimiz... 2 — diğeri olarak şu sonuca vardım ki, muayyen gerçek bilgi vardır, bizim bilmek istediğimizi tam olarak bilen ekoller bulunabilir. Fakat bazı sebeplerden dolayı bunlar ve bu bilgi gizlenmiştir. Bundan böyle bu ekolleri aramaya başladım. Avrupada, Mısırdaki, Hindistanda, Seylanda, Türkiyede ve yakın doğuda seyahat ettim; fakat ancak sonradan, ben bu seyahatleri bitir-

dikten sonra, harp esnasında Rusya'da orijin olarak Doğu ekollerinden gelmiş muayyen bir sistemi tetkik eden bir gurup insana rasladım. Bu sistem psikolojinin tetkikiyle başlıyordu, tam benim başlamasını düşündüğüm şekilde. Sistemin başlıca, fikri, kudret ve kuvvetlerimizin küçük bir kısmını bile kullanamadığımız idi. Bizim içimizde çok büyük ve çok güzel bir organizasyon vardı; ancak biz onu nasıl kullanacağımızı bilmiyorduk. Bu grupta muayyen oryantal istiareler kullanıyorlardı. Ve bana, bizim içimizde, güzel möblelerle dolu, kütüphanesi ve diğer bir çok odaları olan büyük bir ev olduğunu fakat bizim bodrumda ve mutfakta yaşadığımızı, buralardan ayrılamadığımızı söylediler. Şayet bazı kimseler bu evin üst katlarında neler bulunduğundan bahsetselerdi, onlara inanmayacak veya gülecek vya söylediklerini batıl itikat, peri hikâyeleri veya masallar olarak vasıflandıracaktık. Bu sistem muayyen yeni prensipler üzerine, Dünyanın tetkiki, kiki, insanın tetkiki diye ayrılır. Dünyanın ve İnsanın tetkiki bir çeşit özel lisana ihtiyaç gösterir. Alelâde konuşmalarımızda kullandığımız alelâde kelimeleri kullanmağa çalışırız fakat onlara biraz farklı ve daha kesin anlamlar yükleriz. Dünyanın ve kâinatın tetkiki genellikle ilim tarafından bilinmeyen veya tanınmayan bazı temel kanunların incelenmesine dayanmaktadır. Başlıca iki kanun, ileride izah edilecek olan üç kanunu ve yedi kanunudur. Bu noktai nazardan ihtiyaç duyulan skala prensibidir. Bu prensip mutad ilmi tetkike girmemektedir. Ve yahutta çok az girmektedir. İnsanın tekâmülü fikrile yakından ilgilidir. Fakat insanın tekâmülü mutaddan biraz daha farklı bir şekilde anlaşılmalıdır. Ekseriyetle insan veyahut her hangi başka bir şey için kullanılan tekâmül kelimesi bir çeşit mekanik tekâmülü kapsamaktadır. Şunu anlatmak istiyorum ki, muayyen seyler bilinen veya bilinmeyen muayyen kanunlarla başka şeylere transforme olurlar ve diğer şeyler daha başka şeylere transforme olurlar v.s.... fakat sistem nok-

tayı nazarından böyle bir evolüsyon yoktur... Genel olarak değil özel olarak insan hakkında konuşuyorum...

İnsanın tekâmülü, şayet vâki olursa; sâdece bilgi ve cehdin bir sonucu olabilir; insanoğlu sâdece alelâde olarak bilebileceğini bildiği müddetçe, onun için bir tekâmül mevzuubahs değildir, ve olmamıştır da... Sistemde ciddi tetkik, psikolojinin tetkikiyle başlar ki, bu da şu demektir: Kendi kendini tetkik... Zira psikoloji, insanın dışında olan Astronomi gibi tetkik edilemez. Bir kimse kendi kendini tetkik etmelidir. Bu, bana söylendiği zaman kendi kendimizi tetkik metodlarımızın bulunmadığını ve kendilerimiz hakkında hâlen bir çok yanlış fikirlerimiz bulunduğunu derhal gördüm. Bundan böyle kendimiz hakkındaki yanlış fikirlerden kurtulmamız gerektiğini ve aynı zamanda kendimizi tetkik etmek için metodlar bulmamız gerektiğini anladım...

Her halde psikoloji ile ne ifâde edilmek istendiğini izah etmenin ne kadar güç olduğunu takdir edersiniz. Farklı sistemlerde aynı kelimelere yüklenmiş bir çok mânâlar vardır ki, bu durum genel bir definition'a sahip olmayı güçleştirmiştir. Bundan böyle Psikolojiyi «kendi kendini tetkik» olarak tarif etmekle başlayalım. Muayyen metod ve prensipleri öğrenmek durumundasınız. Ve bu prensiplere göre ve bu metodları kullanarak kendinizi yeni bir noktai nazardan görmeye çalışacaksınız. Kendi kendimizi tetkike başlarsak, her şeyden önce, diğer kelimelerden daha çok kullandığımız bir kelime ile karşılaşırız ki, bu da "ben" kelimesidir. Biz deriz ki "Ben yapıyorum", "Ben oturuyorum", "Ben hissediyorum" vs... Bu bizim başlıca illusionumuzdur... Çünkü kendi kendimizle ilgili olarak yaptığımız en belirli hata, kendimizi tek olarak telâkki etmemizdir. Kendimizden daima "Ben" diye bahsederiz. Ve daima aynı şeye atıfta bulunduğumuzu sanırız. Halbuki hakikatte biz yüzlerce ve yüzlerce farklı "Ben" lere bölünmüş durumdayızdır.

(Devamı var)

MEDYOM LEVİTASYONLA HAVALANDI

LEVİTASYON

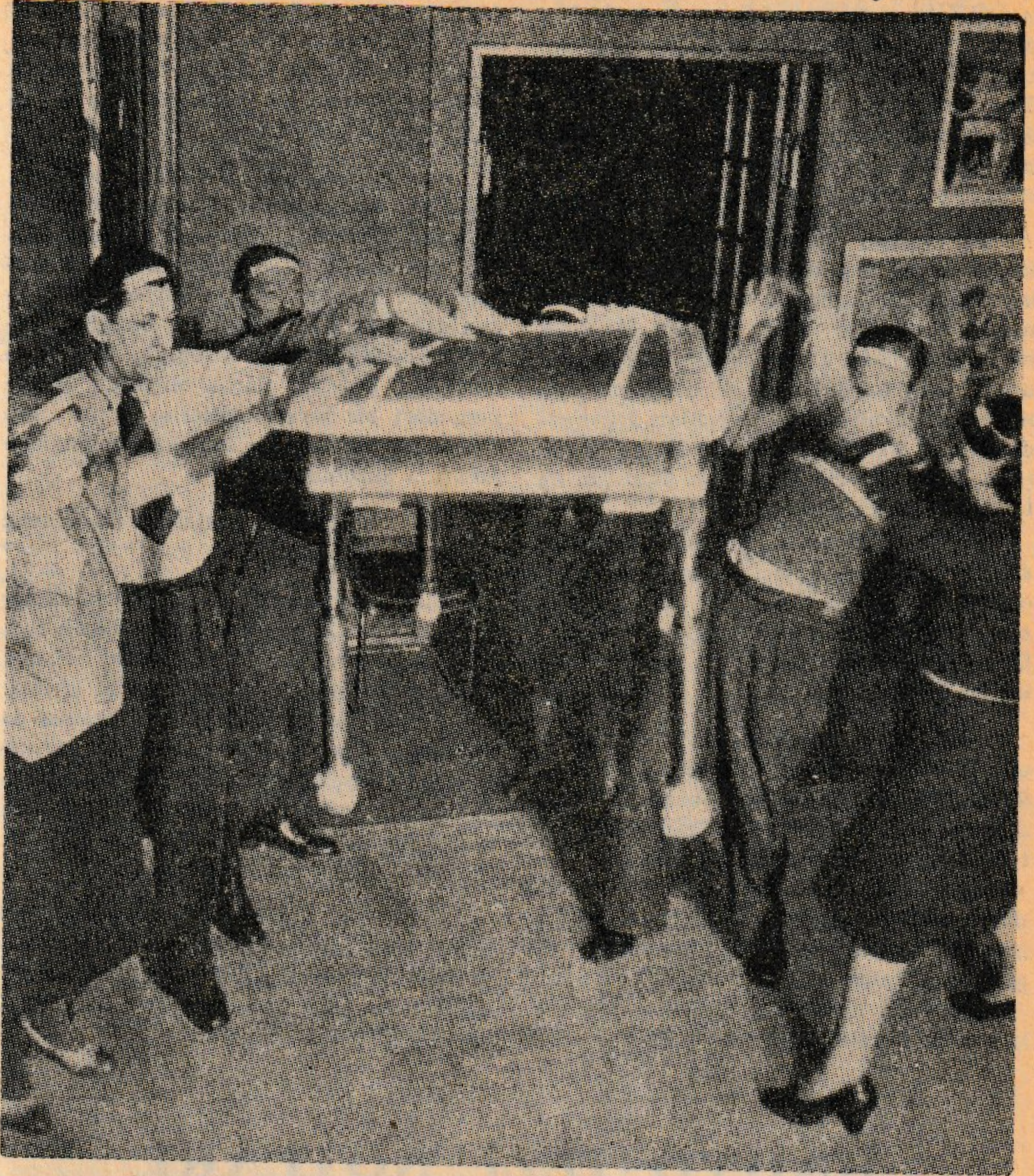
Bir levitasyon esnasında Danimarkalı fotoğrafçı Sven Turck tarafından çekilen bu resimler Avrupada yayınlandığı zaman çok heyecan yaratmıştı. Kendi çektiği resimleri iyice inceledikten sonra, Sven Turck bu olaya inandığını belirtmekten kendini alamamıştır.

Şüpheli Psikyatrist ve fizikçiler bu olay karşısındaki şaşkınlıklarını gizleyememişlerdir. Montreal'de, Mc Gill Üniversitesinde Psikoloji Kürsüsü direktörü Dr. O. D. Hebb levitasyon hakkında şöyle konuşmuştu: « Bu olayın ikna edici delilleri yok. Fakat çürütücü deliller de yok ortada.»

Bugün önde gelen havacılık şirketlerimizden birisi 'negatif çekim' üzerinde durmaktadır. Ne tuhaftır ki, günümüzün tanınmış bilim adamları da zaman zaman konuya eğilmekte dirler. Aslında Levitasyon konusu yıllar yılı, spiritüel ilmin çalışma sahalarından biri olmuştur. Yukarıda söz konusu edilen hava şirketi, levitasyona 'ne-

gatif çekim' demekle akıllılık etmiştir. Biz «yükselmeye» kelimesiyle her bakımdan çekiminin zıddı bir kuvvet kastediyoruz. Yerçekiminin yönü nasıl merkeze doğru ise, levitasyon'un yönü de dışa doğrudur. Hareket bakımından yerçekimi merkezden çevreye doğru, levitasyon ise kürevidir.

(Sayfa 22'ye bakınız)

MASANIN TAM LEVİTASYONU

Masa aniden kalkınca, deneycilerin yüzlerindeki korku ve şaşkınlık ifadesi bariz olarak görülmektedir. Tecrübe fevkalâde sıkı şartlar altında yapılmıştır. Deneycilerin kol ve başlarına, masanın kenarlarına fosforlu bantlar yapıştırılmıştır.

Bilhassa, başta Almanlar olmak üzere, birçok tanınmış ilim adamları tarafından çekim - levitasyon münasebeti üzerine teoriler kurulmuş bulunmaktadır. Spiritüel ilmin yıllarca önce ortaya çıkardığı bir olay ilim adamlarımızın yeni yeni dikkatlerini çekmektedir. Levitasyon konusu artık matematiksel yoldan da halledilmektedir.

Bir volkan hareketi levitasyon'ran başka birşey değildir. O, açık zihinli bir insan için dünyanın en büyük tabii öğretmenlerinde biridir. Yeter ki biz o öğretmenin söylediklerini anlayabilelim. Bunun için, uzun boylu tahsilin gerekli olduğunu sanmıyoruz. Duyularımıza çarpanları değerlendirebilmek kâfidir. İlmî metod, aynı şeyleri aletlerle değerlendirecektir. Buradan da tabii kanunlara gidilecek...

Spiritüel ilmin baş prensibi şudur : «Aletlerin yeri ve amacı vardır. Fakat tüm olarak bir olaydan alınacak ders, olayın size söylediklerinden anlaşılacaktır.» Branşlara doğru ilerlediğiniz zaman, aletler işe karışacaktır.

Ana, tabii gerçekler insan oğluna, onun duyuları aracılığıyla hitabeder. Bu duyular, Tabiat ile insan arasındaki kömünükasyon yollarıdır. Volkanlarda, levitasyonun iyi bir örneğini görmekteyiz. Levitasyon tesiriyle büyük madde kütleleri uzaya fırlatılır. Dışarı ve de yukarı doğru giderler. Madde burada tartılmayacak hale gelinceye kadar çeşitli durumlara girer.

Spiritüel ilimde ilk önce her fenomenin zıddı aranır. Volkanik indifanın zıddı

gök gürültülü fırtına ve yağışlardır. Kar yağışlarında, ağırlığı yok denecek kadar hafif geometrik şekiller uzaydan yere dökülür. Volkanlarda, yerden havaya doğru sıcak, yağışlarda ise havadan yere doğru soğuk maddeler dökülür.

İlkel insanlar volkanik faaliyetler üzerinde çok durmuşlardır. Bütün bu faaliyetlerin tanrılarla ilgili olduğunu sanmışlardır. Hiç şüphesiz ki ilkel insan, bugünkü medeni batı insanına oranla spiritüel dünyadan daha uzak bulunuyordu. Bu gibi tabiat olaylarının, kendi varlığıyla bağlantısı olduğunu, sezgisel olarak biliyordu. Bugünün, dört bir tarafı aletlerle çevrili ilim adamı ise bu sezginin sağlayacağı bilgiden mahrum durumdadır.

Onlar hâlâ bu fizik aletlere dayanarak teoriler vazetmektedirler.

Zihni temerkülden sonra, şuurluluk hali gelir. İşte bu yüzden bugün klasik ilim için, levitasyon yeni bir yaklaşma yolunun temsilcisidir. İlim adamının henüz levitasyon'dan haberi yoktur. O, onu aramış da değildir. Bu bakımdan bu gerçek O'nun şuuruna çarpmamıştır. Aslında ilim adamının şuuru, kafasının merkezinde bir noktadan ibarettir. O, bu kadarcık şuuruyla inşa ettiği dünyasına sınıksız bağlıdır.

Fakat hiç şüphesiz ki, önümüzdeki birkaç yılda, levitasyon'un keşfinden dolayı birisine Nobel Armağını verilecektir. Halbuki bu tabii hadise ezelden beri insanlar ile birlikte bulunmuştur.

RADYESTEZİ NOTLARI

2. BASKI

Aşırı bir istek karşısında tekrar basıldı.

FIATI : 5 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

(Not : Daha pratik, bir yenisi de hazırlanıyor)

Varlık : MEVLANA - M. MOLLA

Medyom : MACİT ARAY

Tarih : 28.8.1969

Ruh dostlarımızdan

Benim Şuurum Seni Kavramak İçindir

Yarabbi, her zaman bizi aydınlatan yüksek varlıkların öncülüğünü nasip et.

Hoş geldiniz. Evet farkındayım, Hoş geldiniz.

— Mevlâna, Benim.

Çiçekler vardır, baharın kanatlarında yetişirler. Rüzgârların masalları ile gelişirler. Çiçekler vardır, kelebeklerin kanatlarının teması ile ürperir ve meltemlerin taşıdığı harareten bükülmemiş olduğundan üzülür ve dökülürler. Çiçekler vardır, bağrında âteşten çatladığı çöllerin ve kıpkızıl çiçekler yaprakları ile güneşe karşıdırlar, renkleriyle karşıdırlar, gün ışığı tepede kuvvetini attırdıkça onlar tebessümlerini daha da arttırmışlar, renkleri daha keskinleşir ve kokuları onların çölde işgal etmiş sathına yayılır.

Çiçekler vardır, korlar gibi zaman rüzgârlarının altında erir ve yok olur. İnsan vardır, hayat çilelerinin karşısında muztarlıp ve bedbin göçüp giderler. İnsan vardır, çilelerin azabı attıkça kuvvetlenirler, onlar üstüne çöken manevi karanlıkların altında biraz daha direnmenin gücünü bulurlar.

İnsanlar vardır, hadiselerin seyriyle beraber yok olup giderler. Ben senin ateşine dayanamıyorum. Ben bir çöl çiçeği kadar bağı güneşe tahammül edemiyecek kadar zavallı ölümlerle çağlayan adı konmamış mevsimin insanıyım. Varlığım yalvarılarla doludur. Acizlerimin yülkülünü taşıyorum. Benim ulaşmak istediğim benlik diyarı bu idi. Ben elbette ben olmaktan çıkmak istemezdim. İstemezdim, bağrım vücut kayalıklarına yağın öğle güneşinin şiddeti gibi nüessir ve hararet âteşine dayanabilmeli idi. Öyle bir benlik isterdim

ama senin ışığına dayanamadım. Yok olmak istedim. Bıkmış olmaktan değil, varlığımın direnmeyen aczinden dolayı. Fakat anladım ki, hayatta kalan gene sensin ve sen beni ayağa kaldırıyorsun.

Hasretinin âteşlerinden yok olmağa doğru koşan ve çağrışlarıyla bilinmez istikametlerden istimdat eden zavallı benlik yükünden kurtulmuşum ben. Ben sana dayanabilen çöl güneşine bağırını germiş kayalıklar gibiyim. Metin durabiliyorsam, azaplarının rahi, iştihak ve ateşlerinin dahil yokluktan kendi kendimi anlamadan döndürülmekten korkmuş olmanın eseridir. Her zaman kollarımdayım. Yanışım bu yüzden. Her zaman benliğim benliğimle beraber. Katılmış ve donmuşum. Bu yüzden bir içli varlığın korkunç benzemcizlikleri ve cidalı içinde yuvarlanıyorum. Sen olmak iste-yişim bunun içindir. Fakat anlıyorum ki, hasretini duymanın saadeti de yeter. Onu taşıyabilmenin de büyük gurur ve sevinci içindeyim. Benliğin başka bir benliktir. Benliğin varlığının şuurunu veriyor. Ve benim şuurum sadece seni kavramak içindir.

SORU — Bizi tenvir edecek bir rehber ihtiyacımız var.

Mustafa Molla — Işık hakkında konuşmak istiyorum :

İnsan yüzü ışıkla karanlık arasında aldanışın misalidir. O sanır ki ışığın altında her şey görünür, gerçek ondan ibarettir ve sanır ki karanlıkların altında bilmezlikler yatar. Bu korkunç bir aldanıştır. Karanlık altında vehimler dolaşabilir, fakat asıl güç olan ışık sahası altındaki gerçeği seçebilmektir. Bilginizin keskinliğine inanıyormusunuz? Bilin ki gördükle-

(Lütfen sayfayı çevirtiniz.)

riniz gerçek bilgi ise, birinci basamaktır. Aydınlığa alışılması gerekir. Gözlerinizin acaba bakışları ona dayanacak mı? İşte durmadan topladığımız ışıkların sizi daha ileriye atmak için taşıdığı kuvvetin manası budur. İnsan manevî gözlerinin açılmasıyla insandır. Bunu asla unutmayınız. Bütün mukadderelerinizin ve hadiselerinizin, kavramlarınızın görgüsü bu olacaktır. Işıktan daha kuvvetlisine ondan daha kudretlisine. Fakat bilmeniz gerekir ki basiretten daha kuvvetlisine ermekle bunlar gerçekleşecektir. Tekâmülün mâna ve zarureti bu yönden anlaşılmalıdır.

Siz öyle bir mekanizma ile teçhiz edilmişsiniz ki, taşlar yeter demiyeceksiniz. Hangi arzunuzda yeterlik duydunuz? Hangi bakış, hangi ışığın ötesindeki gerçek için iktifayı kabul edebilir? Niçin tekâmülü sonsuz kabul edemiyorsunuz? Neden istikbâl için âcizle dolu bir karar veriyorsunuz, bu yeter diyorsunuz? Ne demektir? Yeter, ruhun intiharıdır. Yeter sonsuzluk kapılarını kapamak ve sırtını ona vermektir. Peki bundan sonra ne yapacaksınız?

Nedir varlığınızın hikmeti? Nedir, niçin duruyorsunuz? Duran tek şey tekrarlayan şeydir. Gerçek ölüm budur. Işıktan ışığa koşunuz dendiği zaman fenomenlerinizin dirliklerindeki manayı araştırmağa çalışınız.

Operatör — Teşekkür ederiz, Suallerinizin varmı? (Haziruna)

M. B. — Bir soru sormak istiyorum. Bu günkü duyuda hakikaten çok şey bozulmuş. İçinde yaşadığımız sosyal ortamda olması lâzım geldiği gibi, normal şekle nereden başlayacağımızı bilemiyoruz. Bazen öyle bir şey oluyor ki bu işte muvaffak olabilmek için her halde harekete geçecek zamandır. Bir takım ilâhi işaretlere kendimizi hazırlamalıyız. Çünkü yapılması zaruri olmuştur. Bu işte bizi tenvir edebilir misiniz?

M. Molla — Bazan imitasyon (taklit) halinde tecellilerle karşılaşabilirsiniz. Amma unutmayınız ki, doğrudur, dengeyi icap ettiren tedricî yoludur. Bu gün birdenbirelik elimizden gelmiyecektir. Haklısınız.

Fakat yeraltından başlanması icap ediyor. Düşünün ki bir muhayyile, vardır, İnsanda tecelli etmiş bir mekanizma, ama bu muhayyile birdenbire mi teşekkül etmiştir? Bunun da kökü asırlarca evvel başlamış değildir? Hatta asırları bir saniye bile göstermiyecek kadar çok öncelik ifade eden zamanların mahsûlü değildir? Bu gün adımlarınızla, yola koyulacaksınız; yarın koşularınızla, öbür gün uçuşlarla; yani ışıklarınızı yavaş yavaş tevcih etmiye çalışınız. Ekranınızı iyi seçmelisiniz. Bu toplum asla uyanmayacaktır. Gözleri açılmış olanlara hitap edeceksiniz. Onlar uyuyanların üstünde katiyen tepinmiyecekler bağırmiyacaklar ancak kendi kişiliklerini ışığa doğru alıştırmaya çalışacaklardır. Korkunç bir devredesiniz. Bu iradî hüriyetinizin bir ifadesidir. Bu aklı kullanmamanın, kendine ulaşamamanın, egodan kurtulup kesinliğine ulaşamamanın bir ifadesidir. Öyle ise bir toplum taklidi karşısında bulunuyorsunuz.

Bir toplum hareketi meydana getirdiğiniz anda, o, bir takım muhayyile karışmalarına uğrasa da göreseksiniz ki, netice itibariyle bir hareket başlayacaktır. Atılan bir taşın çıkaracağı dagalar gibi iyi atılan bir adım makbul bir yolu, gücü meydana getirecektir. Bundan dolayı endişe etmeyiniz. Kaldı ki ruhlarda isteyici kollar semaya doğru teveccüh etmiştir. O isteğe insan yine kendi kendine benzeyenlerden onlardan alacağını beklemelidir. İlk yapacağınız telkin budur. Bu güne kadar önmüzdə gidenlerin ne zaman samimi takipçisi oldunuz. Demek ki, başkalarının kati irşat öncülüklerini bilseniz de onların yolundan gitmemeniz için sizi çeken bir iç çekiş vardır. İçinizdeki bu mekanizmanın şahsiliği nedir? Anlamıyorsunuz. Neden sizin sürat ve mesafelerden mahrum eden bir geriye doğru çöküş bir yoğunlaşma vardır. Ve neden insan bu kadar ağır kımıldamaktadır? Ve neden insan öteyi istemiyor? Niçin bu kadar ahmak görünmektedir? Toprağı kucaklayıp, toprak olmak mukadderse bunun üstünde başka bir talep mümkün değildir? Ve o hamleyi neden reddediyorsunuz? Bize karşı sır diye ikame

edilmiş değil. Fakat hakikatlerin ifşaları mevcuttur. İp uçlarını elde ederseniz kendi emeğinizin mahsulüne sahip olacaksınız. Mukadder olan budur.

— Çok teşekkür ederiz, bir arkadaş tasavvurlarınızın inceliğine hayranım diyor.

— Bu tasavvurlar bizim değildir. Hele medyumların hiç değil. Sonsuzluktan yağın rahmeti hissetmelisiniz. İlhamlarınız nedir? Sizin değil fakat sizin dilinizde size doğru dönmüş olan seyyalelerin armağanlarıdır. Yalnız olmadığınız artık inanınız. Hür bırakıldığınız içindir ki, tuttuğunuz yolların neticesi bu gün için cemiyeti sıkabilecek bir hamle gücü kazanmıştır. İsteselerdi sizi gerçek istikamete çevirmek hiçten bile değildi; amma şahsa saygı gösterilmiştir. İnsan, kendi iradesinin kullanıcısı olmayı bilmesi icap eden insan, ar-

tık kendini bilmelisin! Üst yüksek ruhani kademeler seni senden iyi tanımaktadırlar. Muhtaç olduğunu sana vermek her an için mümkün. Senin alman matlup. O işte güçlerin en gücüdür. Biz seni, onu takip etme yolunda görmek istiyoruz. Teşekkür ederiz. Başka sualiniz varmı? Yokmu? Pe-ki... Bir temenni ile celsemizi kapayacağız.

Yarabbi, bu toplumlar ve benzerlerine sıhhat, başarı ve cür'et bahşet. Onların yanbaşında yardımcı olmak cür'etine sahip kıl. Her an büyük feragetle emirlerinin ve istikametinin öncüsü olmağa hazırız, bize mesağ bahşet. Bütün insanların uykularına sönmez güneşin ışıkları ve ikazlarını dağıt. Yarabbi bize bu ağır yükler altında kıvranan insana en büyük yardımcı olmak mesaisini nasip kıl. Bizi insanlığın hadimi olmağa lâyık kıl.

— Teşekkür ederiz.

DUYURU :

Ruh ve Madde Dergisi bütün okurlarına Spiritüel Kültürü ve bilgiyi tanıtmak ve yaymak ödevini yerine getirmek için büyük bir çaba harcamakta, elindeki imkânların hepsini kullanmağa gayret etmektedir.

Bunu sizlere tekrar hatırlatmaktan maksadımız, tamamiyle çıkarsız bir derginin, maddeci ve istismarcı bir dünyada, menfi güçlerin her yerde etkili olduğu bir zaman içinde çok zor maddî şartlar altında yayın hayatına devam etmesinin güçlüğüne tekrar belirtmek içindir.

Geçen ay gazete ve dergi kâğıtlarına yapılan zam, mütevazı bütçemizde önemli bir boşluk yarattı. Spiritüel, müsbet, iyi ve yüksek, vicdanî ve bilimsel tekâmül yolunda yılmadan ilerlemek andımızı yerine getirmemize engel teşkil edemez, bu durum. Sevgili Okurlarımızın da bu mücadeledeki payları ayda 50 kuruş fazla ödeyerek bize maddeten yardım etmek olacaktır. Manen yaptıklarımızın değeri ise çok fazla ve mükemmeldir.

Ağustos Sayımızdan itibaren Ruh ve Madde, hiç arzu etmediğimiz halde, ikiyüzelli kuruştan satılacaktır. Abonelerimizin hakkı bakidir. Yeni abone olacaklar beş lira noksanıyla yirmibeş lira göndereceklerdir.

Bu eski ve bilimsel Dergiyi sürdürmek ve müsbet savaşta erlik göstermekten hiç bir okurumuzun imtina edeceğini sanmıyoruz.

Batıl İtikatlar

Ve

Hurafecilik

Yazan : Gufran ERKİLİÇ

Şurası muhakkaktır ki, zamanımız artık cehalet devirlerini atlatmış, ve daha çok her şey modern bir ilme dayanmaya başlamıştır.

Hatta eski devirlerden beri büyüklerimizin, atalarımızın başlarından geçen, incelemeyi akıllarından bile geçirmeye korktukları ruhi olaylar artık bir bilim haline gelmiş ve deneysel yönlerden incelenmeye, ispatlanmağa başlanmıştır.

Fakat bütün bunlara rağmen taa eski devirlerden beri süregelen bazı batıl itikatlara ve hurafelere maalesef halk arasında hatta çok kültürlü mümtaz sımalar arasında bile yaygın bir durumda bulunmaktadır.

Acaba bütün bu batıl inançlar, hurafeler nedir? Bütün bunların menşei neresidir? Asırlardan beri süregelen bu saçma, sapan fikirler nereden ve nasıl gelmektedirler? Hepimizin bildiği gibi batıl itikat denince aslı, astarı olmayan fikirler akla gelir. Bu inançları bilhassa islâm âlimleri gayet vazih bir şekilde açıklamışlardır. Onların fikirlerine göre batıl itikatlara «delâlet etme» sebeplerinden doğmuşlardır.

Yani Eyvah! ayna kırıldı, bu yedi sene uğursuz-

luğa delâlet eder fikri gibi.

Oysaki bu gibi inançlara müptelâ olanlar hemen din mefhumunu bir koruyucu vasıta gibi öne sürerler. Halbuki dinler hepimizin bildiği gibi insanları doğru luğa, imana ve Tanrı sevgisine ulaştıran yollardır. Hangi din olursa olsun, hiç bir batıl inança yer vermemiştir. Hiçbir mukaddes kitapta bu gibi derme çatma düşüncelere yer verilmemiştir.

Bilhassa en modern bir din olan İslâmîlik bu gibi itikatları kesin olarak reddeder. Bu konuda söz sahibi olan islâm aydınları batıl itikat ve hurafeleri, doğru yoldan çıkmış, «dalâlet çukuruna» düşmüş kimselerin emareleri olarak gösterirler.

İşte batıl itikatın tarihçesi ilk dinler ile beraber başlamış ve zamanımıza kadar da gelmiştir.

Aydın kişilerin de batıl itikatlara inanabilmelerine gelince; demek ki bu itikatların cehaletle de ilgisi yoktur. Tabii gerçekleri, realiteleri gören aydın kişilerin çoğu batıl itikadı reddetmektedir ama neticede yine de inançlı bir aydın kitle olabiliyor.

Batıl itikatların zarar-

larına gelince:

Bu gibi musallat fikirlere saplanmış kişiler maalesef fikren ve zihnen inkişaf edememektedirler. Çünkü kafalarındaki çeşitli batıl itikatlara onların şahsî tekâmüllerini de engellemektedir. Hatta öyle bir an geliyor ki kişi hurafelerini git tikçe fazlalaştırıyor ve fazlalaştırdıkça da sembolleştiriyor.

Eyvah! şuna delâlet eder, bundan şu doğar, gibi fikirlerle şahsın yaşantısı bile tahdit altına alınıyor. Bir çok kişiler batıl itikat ve hurafelerin tesirleri altında kala kala benliklerini unutmuş, fikir hürriyetlerini kaybetmişlerdir.

Çünkü öyle anlar geliyor ve batıl inançlar o kadar çoğalıyor ki, kişi ne yapsa ne görse muhakkak bir şeye delâlet ediyor ve insan batıl itikatların saçma sapan konuları arasına gittikçe gömülüyor. Ayrıca böyle inançların tesiri altında kalan insan çeşitli vehim ve korkulara da haberi bile olmadan yakalanıyor.

Meselâ hurafeye inanan bir kişi geceleri aynaya bakmanın uğursuz olduğu fikrini kabulleniyor ve bir an geliyor, bu fikre öyle bir

fikse oluyor ki, uğursuzdur diye, değil aynaya bakmak, yanından bile geçemiyor.

Bu halin çok ilerlemiş safhaları bazı şahıslarda psikolojik hastalıklara hatta akli bozukluklara kadar gidiyor.

Şu halde acaba toplumda pek çok zararı görülen batıl inançlar ve hurafeler ile ne şekilde mücadele etmeliyiz diye bir soru sorulabilir.

Muhakkak ki, bu günkü hür dünyada bilhassa demokratik nizamı kabullenmiş ülkelerde her şahıs dilediği fikri benimsemekte ve müdafaa etmekte serbesttir.

Bizler de her hangi hurafelere inanan batıl itikatları müdafaa eden kişilere rastlayabiliriz.

İşte böyle şahıslar ile karşılaştığımızda o şahısla-

rın batıl itikatlara ait savdukları fikirlerin menbaini, şu şuna delâlet eder dediği zaman o delâletin neden vukubulduğunu, sorarak kişiyi mantığıyla harekete zorlayabilirsek herhalde en iyi hareketi yapmış oluruz.

Böylece tam olarak ortadan kalkmasa bile batıl itikatlar şiddetlerini kaybedecek ve yerlerini yavaş yavaş gerçeklere bırakacaklardır.

ŞAŞIRTICI BİR İSPIRİTİZMA CELSESİ

En ilginç ispiritizma celselerinden biri ilmi bir heyet tarafından yapılan şu tecrübedir. Heyete dahil olan kişiler aralarında telgrafla anlaşılıyorlar ve aynı gün, aynı saatte Londra, Paris ve Varşovada bir spiritizma celsesi kararlaştırı-

lıyor. Daha önce celsenin medyomları tayin edilmemiş ve yapılacak celsenin maksadı da tespit edilmemiştir. Anlaşmanın yegâne maddesi bir ruhtan alınacak tebliğin aynı zamanda bu üç ayrı şehirdeki celselerde yazının ilk parçası Londra, diğer kısmı Paris'de ve sonu da Varşovada yazdırılması üzerine idi.

Tecrübede fikir intikali tamamen bertaraf ediliyordu. Kapalı zarflardaki sualer önce açılıp rastgele bir medyomla ruhtan tebligat alınacaktı. Bu yapıldı ve gerekli birleştirmeden sonra ancak tebliğ tamamlanabildi. Bu tebliğde ne medyumun, ne operatörlerin hiç birisinin şahıslarıyla ilgisi olmıyan, aynı zamanda şuraltı hikâyesi ile münasebeti bulunmiyan bir ifade olduğu hayretle görüldü.

İPNOTİZMA MANYETİZMA VE TELKİN

Yazan : E. ARIKDAL

**Bilimsel ve Deneysel olarak «Psşik Deneyci» Olmak İsteyenlerin
Muhakkak İncelemesi ve Öğrenmesi Gereken Eser.**

Cemiyetimizdeki Sayısı Azalmaktadır.

FIATI : 15 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

TOPLUM ve DOĞRULUK

Yazan : Ertan KURA

1 — “Toplum ve Doğruluk” adı altında incelenen bu konu, bir sentez çalışmasıdır. İnsanlık için önem taşıyan ve düşünce tarihinin dinamik konularından biri olan “DOĞRULUK”, insanlığın sonsuz bir diyalogu, bir tartışmasıdır. Özünde, ahlâkın temeli olan “DOĞRULUK” insan olmanın değeri, insanlık onurunun vicdanlarda yük selisidir. Ancak “DOĞRU” olarak yaşayan “İNSAN” yaşadığını söyleyebilir.

2 — Bu konuyu hazırlarken filozofların büyük ustası ünlü PLÂTON’un, “DEVLET DİYOLOGU” nun birinci kitabından (Sayfa 66 - 73) belli bir ölçüde, yorumlama şeklinde yararlanıldı. Ve bu düşüncelerden esinlenerek, bazı kişisel, görüşlere varıldı. Böylece - PLÂTONUN - bu konu ile ilgili düşüncelerinden, seçilenlerinin yorumları yapılarak, buradan kendi görüş açımızdan çıkardığımız anlamların doğurduğu düşüncelerle, kişisel görüş ve düşüncelerimiz bir araya getirilerek, bir sentez içinde “TOPLUM ve DOĞRULUK” konusuna açıklık kazandırılmaya çalışıldı.

3 — PLÂTON, “DEVLET DIALOGUNA”; DOĞRULUK (Adalet) NEDİR? sorusu ile başlar. Plâton, erdemliliğin başına DOĞRULUĞU koymuştur. Doğruluk, tüm erdemlerin içinde, erdemlerin en yücesidir. Doğruluğun olmadığı yerde, insanda, toplumda, devlette yoktur. Doğruluk; insanın, toplumun devletin temel değer ölçüsüdür.

4 — Kendi varlığında, adaleti, doğruluğu, iyiyi gerçekleştiren insan, toplum, devlet; insanda, insan ideasına; toplumda, toplum ideasına; devletde, devlet ideasına en iyi yaklaşabilendir.

5 — PLÂTON : toplumun yaşama dengesinin, doğrulukla sağlanabileceğini, bireylerin karşılıklı güven ve doğruluk içinde, birbirlerine yardım etmenin gerekli olduğunu, ortaklaşa bir iş bölümünün, düzeninin, toplumun iyiliğini, ilerleyişini ve mutluluğunu sağlayacağını, tek tek bireylerin, doğru, adaletli olmasının gerektiğini ve doğruluğun, adaletin bireyin, toplumun,

devletin bir ereği olduğunu ileri sürer.

6 — İnsanlığın mutluluğu, onuru adaletin temelinde yükselir. Adaletin, doğruluğun olduğu yerde İNSANLIĞIN vicdanı sorumluluğu vardır.

7 — Yaşamının anlamı, insan olmanın değeri bu vicdanlılığa ulaşabilmektir.

1 — Doğruluğun akıllılık, iyilik, vicdanlılık olduğunu kabul edelim. Doğruluk bu açıdan değer kazanınca, akıllılık ile iyiliğin ve vicdanlılığın, hangi temele dayandığını düşünecek olursak, buna verebileceğimiz cevap bilgi olacaktır.

2 — Doğru bilgiye dayanan akıl ve akıla dayanan iyilik, vicdanlılık, DOĞRULUĞU meydana getirecektir.

3 — Böylece DOĞRULUĞUN temelini, akıl, iyilik vicdan bakımından, öz olan DOĞRU BİLGİYE indirgemiş olacağız.

4 — Bu durumda, BİLGİSİZLİK olarak, kabul ettiğimiz EĞRİLİK, doğruluk karşısında yetersiz ve güçsüz kalacaktır. Her ne kadar, eğriliğin, doğruluktan, daha yeterli, güçlü, becerikli olduğu ve eğrilikle insanları inandırmanın, daha kolay bir şekilde gerçekleştiği, ileri sürülmüş ve iddia edilmiş olsa bile; doğruluğun, akıllılık, iyilik, vicdanlılık olduğunu kabul ettiğimize ve bunu da bilviye indirgediğimize göre, doğruluğun bilgisizlik dediğimiz, eğrilikten daha güçlü, daha üstün olduğu açık bir gerçektir.

5 — Eğriliği amaç edinmiş olan, her toplumda, bu topluluğu meydana getirmiş olan bireyler; adalet, doğruluk, iyilik sorumluluk ve sevgi anlayışından yoksun ol-

cakları için, birlikte yaşamının hedefini, eğrilikte arayacak ve topluluk içinde, her topluluğun kolektif; sağlam amacı olması, gerekli olan, ADALETİ uygulamıyacaklardır.

6 — Böylece EĞRİLİK; her yerde, her toplulukta, adaletsizliğini, yıkıcılığını gösterir. Toplumda, bireyleri iş yapamıyacak bir duruma getirir. İş bölümünün, kolektif çalışmanın ve doğruluğun olmadığı yerde ise, gelişim olamaz.

7 — Bu durum bilgisizliğin, dar görüşün, katı bir bencilliğin sonucudur ki: böylesine bir toplum, toplum olmak yeteneğini kaybeder ve bireylerin toplumsal mutsuzluğunu, acılarını sağlar.

8 — Bireyler birbirlerine haksızlık yapacakları için, iş bölümü, çalışma düzeni, güven ortadan kalkacaktır.

9 — Toplumun yönetenleri ise, yalnızca kendi çıkarlarını düşünecekleri için, toplumun idaresinde, bireylere karşı HAKSIZLIKLAR yapacak ve toplumda çözümler başlayacaktır.

10 — Öyle ise; eğrilik, toplumun doğrulukla yaşama; iş bölümü yapma, sorumluluk, karşılıklı güven ve iyiliğini yok edecektir. Bireyler arasına çıkarıcılığı, bencilliği, kin ve kavgayı sokacaktır. Bu da toplumun, toplum olarak evrimini yozlaştıracak, yaratıcılığını, yıkıcılığa yöneltecektir.

11 — Görülüyor ki; toplumda doğruluk, barışı, iyiliği adaleti yaratıyor. Eğrilik ise; adaletsizliğin temelini meydana getiriyor. Şu halde; doğruluğun olmadığı toplumlarda, her bakımdan gerilemiş ve çöküş olacaktır.

12 — Birakalım toplumu, iki insanı ele alalım. Eğrilik iki kişi arasına girdiğinde, her ikisi de yalnızca kendi bencil duygularını, çıkarlarını, düşüneceklerinden; beraberce yaşamaları, doğruluğun barışı, mutluluğu, güveni içinde değil; kin, kıskançlık, şüphe, zorbalık, haksızlık temelinde meydana geleceği için, birlikte yaşamaları imkânsızlaşacaktır.

Öyle ise; haksızın ekildiği yerde, yalnızca fenalık biçilir.

12 — Eğriligi, kendi varlığında yaşayan ve eğriliğini bir doğruluk olarak kabul eden insan; bu yanlış düşüncenin etkisiyle, varlık yapısında bir denge kuramıyacağı için, kendisiyle çatışmaya, çelişmeye düşecektir. Bu çatışmanın temelinde, bilgisizliğinin vermiş olduğu VİCDAN HUZURSUZLUKLARI ve baskıları yer alacaktır. Bunun sonucunda, başkalarıyla da anlaşmazlığa düşecek ve erdemsizliğin savunucusu olacaktır. Kendisinde olmayan (İYİNİN - DOĞRUNUN) başkasında olmasını istemeyecek ve yıkıcılıkla DOĞRULUĞUN karşısına çıkacak, onu yok etmeye çalışacaktır. Ve EĞRİLİK, DOĞRULUKTUR diyecektir.

13 — Anlaşıyor ki; doğru olan insanlar, akıllılığı iyiliği kendi varlıklarında yaşayan ve tatbik eden insanlardır.

Doğrular; AKILLA, VİCDANI doğru bilgide birleştirmesini bilen ve bunu iyilik yolunda kullanan, kişilik sahibi, güçlü insanlardır, değerli insanlardır.

14 — Eğriler ise; bilgisizliğin, bencilliğin, vicdansızlığın vermiş olduğu, kötü düşünce ve yöntem içinde, toplumsal yaşamının en köklü koşulu olan ADALETE, DOĞRULUĞA ve ADALETLİ İŞ BÖLÜMÜNE ulaşamıyacakları gibi, bu erdemlerin gerçekleşmesine de engel olmaya çalışacaklardır.

15 — Adaletin; eğriler tarafından uygulanmasının, toplum içinde yaratacağı sonuçları, çağımızın gerçeklerinde yaşıyor ve bunun örneklerini açık olarak görebiliyoruz.

16 — Eğer; ortaya eğrilerin bir araya gelip, iş görebilecekleri de mümkündür görüşü konulduğunda, bu görüşün ne denli doğru olup olmayacağını incelersek, varacağımız sonuç ne olabilir?

17 — Eğrilige yönelmiş olanlar, yani eğri işlere girenler, eğri yolun başlangıcına girenler, eğri düşüncelerin tohumlarını atmışlar, fakat eğri işlere tümüyle değil, eğrilikle doğruluğun bunalımlı çatışması içinde yarı benimsemiş olarak girmişlerdir.

(Devamı sayfa 34'te)

MEDİTASYON VE DEĞERLERİ

Dr. Gültekin CAYMAZ

Sayfa 29. Moral Culture İndispensable.
(Gerekli Manevî Kültür)

Hangi yol tutulursa tutulsun, ahlâk kurallarına (moral culture) uymaktan başka bir yol yoktur. Yani 24. cü sayfada bahsedilen iyi vasıfları kazanmak lâzımdır.

Sayfa 31. Upanişad'da kaydedilmiştir ki; şu üç şey öğrenilmeden ruhsal yenileşme olamaz. **Duygularına esir olmamak** (kızmamak), **karşılıksız hizmet etmek**, **sevgi-hoş görü sahibi olmak** (compassion). Bunlardan 1. ci vasfı eksik olanlar hırsla, öfkeyle ve bencillikle hareket ederler. 2. ci vasfı eksik olanlar paraya mala karşı çok tamahkâr olurlar. 3. cü vasfı eksik olanlar ise kaba (cruel) ve tahripkâr olurlar.

Sayfa 32. Gita der ki; **Şehvet, kırgınlık ve tamahkârlık** cehenneme açılan üç kapıdır.

Sayfa 32. Ethical and Spiritual Life İnseperable. (Ahlâki ve Ruhsal Hayat Birbirinden ayrılmaz)

Böylece anlaşılıyor ki, ahlâk kurallarına tam uymaksızın ruhsal yenileşme olmaz.

Sayfa 33. Bundan 500 yıl önce yaşayan Patanjali, kitabında der ki; ilk kazanıl-

ması gereken vasıflar şunlardır: **zarar vermemeye** (noninjouy), **doğruyu söyleme, çalmama, ahlâk saflığı, tamahkâr olmama**. Bu vasıflar yeter derecede kazanıldıktan sonra akıl sükûnete kavuşur, ruhsal bir safiyet başlar, dini kitapların okunması daha faydalı olur ve yaptığımız işleri sadece tanrı için yapabilmeye başlarız. Bütün bunlarda yeter derecede bir başarı kazanılınca öğrenciye, kendisine zevk veren şeylerde uzak durması (control of the senses), solunum eksersizleri yapması ve belli bir postürde oturması söylenir. Ve ancak bütün bunları başardıktan sonradır ki, onun aklı, meditasyon ve konsantrasyondan istifade edebilecek bir hale gelir ve o zaman meditasyon onu derhal üstün şuur seviyelerine götürür. Ancak o zaman ruhsal gerçekleri tecrübeyle öğrenmeye başlayabilir.

Sayfa 33. Upanişad öğrencileri bu bahsedilen noktalar üzerinde büyük bir önenle dururlar. **Düşüncelerini kontrol edemeyenlerin, anlayışları doğru olmayanların duyguları, gemi azıya almış atlar gibi hareket ederler. Fakat anlayışları doğru olanların, düşüncelerini kontrol edenlerin duyguları ise, iyi huylu atlar gibi kolayca kontrol edilirler. Üstün anlayış olmayanlar, düşüncesizce hareket edenler ve safiyeti olmayanlar hedefe varamazlar** (Katha Upanishad III, 5-8).

Sayfa 35. Kısaca yogalar.

Yeni başlayanlar için 4 çeşit Yoga (Ruhsal Gelişme Yolu) var gibi görünürse de, hedefe yaklaştıkça farklar kaybolur ve öğrenci kendisinin her yönde de ilerlemiş olduğunu görür. Başlangıçta görünen 4 ayrı yol şunlardır: **Bencil olmayan hizmet; her şeyi sevmek ve tanrıya tapmak; meditasyon ve konsantrasyon; bilgi kazanmak.**

Bhagavad Gita'dan şu büyük ders öğrenilir ki; kendi şahsi yapısına göre bu yoldan birini seçen kimse, eğer hedefe yaklaşacaksa, diğer üç yönde de çaba göstermeye mecbur olduğunu anlar. Ve hedefe yaklaşıncaya her 4 yönde de ilerleme durumuna gelir.

Sayfa 36. Hedefe varan kimse, «bliss» haline kavuşur (sevgi - sevinç . . .)

lak varlığı ve kendini anlayış . sükûnet - huzur halinin bütünü).

Dört yoldan hangisi tutulursa tutulsun, hedefe varanlar aynı şeyi duyarlar, anlarlar; aynı bilgiye ulaşırlar; üstün huzura, sükûnete, barışa kavuşurlar.

Sayfa 37. 4 yolu kısaca özetliyelim.

1 — Bencil olmayan hizmet, iş yapma, çalışma.

İş yapmaya düşkün olanların tutacağı bir yoldur. İşin sonunda bencil bir fayda beklemeksizin sadece doğru olduğu için iş yapılırsa, o zaman size kötülük gelmez (Gita). Eğer işin sonunda şahsi bir menfaat beklerseniz, o zaman ruhsal gelişme olmaz.

2 — Sevgi (devotion). İnsanları, canlıları sevmek, tanrıyı sevmek için bir başlangıçtır. Tanrıyı seven kimse ona bütün kalbiyle ulaşmaya çalışır. Tanrı bütün canlıların kalbinde yerleşmiştir. Bütün kalbinle ona sığınırsan, üstün barış - huzur hissetme kavuşursun.

3 — Bilgi. Düşünen insanlar, her şeyin gerçeğini öğrenmeye çalışanlar ise, bilgi kazanarak hedefe yaklaşılmaya çalışırlar. Onlar tanrıya ait bilgileri kazanarak en sonunda ona ulaşırlar.

Sayfa 39. Gita, en üstün kurtuluşa öğrenenler, bilgi yolundan gidenlerdir, der.

4 — Meditasyon. İradelerini bir noktaya toplama (konsantrasyon) kabiliyeti olanlar ise, bu yolu tercih ederler. Huzursuz akıldaki düşünceler yavaş yavaş ve sürekli olarak kontrol altına alınırlar. Bunun için devamlı pratik ve zevk veren şeylerden uzaklaşmak gereklidir.

Meditasyonda düşünce, sadece self (kendi) üzerinde teksif edilir ve sükûnete zamanla, tedricen ulaşılır. Her hangi bir sebeple akıl, düşüncelere takılırsa, self (öz varlık) akli gene kontrol altına almazdır. En sonunda üstün sevinç, sevgi, huzur haline kavuşulur. Bu hal selfin, öz varlığın tecrübeyle anlaşılması halidir İmmortality (ölümsüzlük) haline ancak böyle ulaşılır (sayfa 90, Upanişad).

Bu dört yoldan birini seçip çalışmaya başlayan kimseler, diğer üç yolda da iler-

lemek, diğer üç yönde de gelişmek zorundadırlar (sayfa 41). Dört ayrı yol arasında da bir harmoni kurmak zorunluğu vardır.

Sayfa 43. Mükemmele ulaşmış olanlarda ve gerçekten ortaya varacak olanlarda, bu dört yanlı çalışmaların istediği bütün vasıflar vardır. Onlar kendilerini dört yönde de geliştirip olgunlaştırmışlardır. Şayet bu dört yönlü çalışma yapılmazsa ve sadece bir tek yönde ilerlemek istenirse sonuçlar şöyle olabilir. Hizmet, çalışma yolunu tutanlar gayesiz bir şekilde ve huzursuz olarak oradan oraya koşarlar, yerlerinde duramazlar. Sevgi yolunu tutan ise manâsız bir santimental olur, duygusal hareketlerden kurtulamaz. Medlyasyon, konsantrasyon yolunu tutanlar ise ruhsal güçler kazanma, fiziksel üstünlüğe ulaşma çabasına düşerler. Bilgi yolunu tutanlar ise kuru bir entellektüel haline gelip iş yapmaktan tamamen uzaklaşırlar. Bu sebeplerden dolayı, bir tek yön-yol seçilerek çalışmaya başlansa bile diğer yönlerde de ilerlemek için şuurdu bir çaba gereklidir. Çünkü hedefe varanlar ancak böyle hareket ederek hedefe ulaşmışlardır. Onlar o kadar çok çaba göstererek, o çok değerli hedefe varmaya layık olurlarken, başkalarının sadece bir tek yönde çaba göstererek aynı hedefe ulaşmaları ilahî adalet yönünden haksızlık olmaz mı? Allah böyle bir şeye izin verir mi acaba? «Bilenle bilmeyen bir olur mu» diye Kur'anda da yazılıdır. Her halde, her yönde gelişmeye çalışsanla, çalışmayan da bir olmayacaktır.

Hedefe ulaşmak için ruhsal varlığımızın dengeli gelişmesi gereklidir. Hedefe giden yoldaki engelleri, çukurları aşacak kadar büyümesi gereklidir. Bu durumu gözümüzde daha iyi canlandırabilmek için, eğer ruhsal varlığın bir top gibi, bir balon gibi hacmi olduğunu düşünürsek ve bu topu, balonu bir tek yönde şişirirsek, o balon engellere kolayca takılıp kalacaktır. Fakat onu her yönde şişirirsek, her yönde gelişmesini sağlarsak o zaman top, kolayca hedefe yuvarlanıp gidecektir.

Ruhsal gelişmenin hedefe ulaşması için dört yönde de çalışmaktan başka bir çare yoktur. Kısa, kolay bir yol yoktur.

Pensilvanya'da Görülen

2000 Uçan Daire Olayından

Örnekler

- Aşağıda Türkçelerini okuyacağınız bu raporlar Kenneth Dorn tarafından "National Enquirer" isimli gazetede yayımlanmıştır ●

1. Evin civarındaki çimenlik üzerinde tüyler ürpertici bir ışık saçarak uçan yumurta şekilli bir cisim. Çimenlikte uzanmış yatmakta olan Donalt Purdue bu ışığa tutulduğu zaman yerinden kalkmak istediye de kıpırdayamadığını hemen farketti. Birkaç metre ötede kapı önünde oturmakta olan annesi bayan Gertrude'ün de aynı şekilde donmuş gibi bir hali vardı. Oğluna, «Donalt, Donalt çabuk buraya gel.» Oğlu gibi bayan Gertrude de bütün gücünü kaybetmiş hissediyordu. Uçan daireden gelen bu esrarengiz ışık, hem ana hem oğulu adeta felce uğratmıştı.

Sonra geldiği gibi gidişi de acaip oldu. Birden bire dikine bir hareketle yıldızlı gökyüzünde gözden kayboldu. Uçan daire uzaklaştıktan sonra her ikisinin üzerindeki halsizlik kaybolmuştu.

II. Bunların en ilginçlerinden biri, uçan dairenin indiği yerde radyasyon bulunmuş olanıydı. Olay Harrisburg'da cereyan ediyor. Bir adamın Cameron Park'ın doğusuna rastlayan ağaçlıkta bir uçan daire gördüğünü söylemesi üzerine ilgililer olay yerine gitmişti.

Buraya gelen NICAP (Hava Olayları Araştırma Millî Komitesi) uzmanları 36 saatlik bir incelemeden sonra üçgen teşkil edecek şekilde birbirinden üçerbuçuk metre uzaklıkta üç ayağın yerde açtığı izleri buldular. Sanki buraya üç ayaklı büyük bir sehpa konmuştu. NICAP gurubunun başkanı George Cook yassılmış (ezilmiş) çimenler üzerinde ve bilhassa üç ayağın yerde açtığı takriben üçer cm. lik deliklerde hissedilir derecede radyasyonlu hararet ölçtüklerini söylüyordu : «Cihazımız ölçebileceği en fazla radyas-

yonu burada ölçmüştü.» (Resimde George Cook'u bu cihazla birlikte görüyorsunuz.)

Aynı grupta bulunan araştırmacılarından Dr. Norman Levine, bu konudaki görüşünü şu şekilde izah etmişti: «Tabii ki şimdiye kadar uçan daire raporunda radyasyondan bahsedildiğini okumuştuk. Fakat bu kadarına hiç rastlanmamıştı.»

III. Shamokin'in Irish Vadisinde bir dişçinin karısı ve aynı zamanda hemşire olan bayan James Krebs'in başından geçen olay da şöyledir: 18. Ocak 1967 akşamı açık ve soğuk bir havada bayan Krebs oturma odasının penceresinden dışarıyı seyrederken ilerideki dağın tepesinde, parlak bir ışıklı cisim gözüne iliştiği zaman kocasını çağırdı. Olaydan sonra anlattığına göre, kocası ilk önce onu bir uçağın projektörüne benzetmişti. Fakat dürbünle baktıkları zaman bu ışık aşağı yukarı 150 m. genişliğindeydi. Bir helikopter olamazdı. Krebs'ler 10 dakika kadar cismi takip etmişlerdi. Ve bu süre içinde çeşitli manevralarla cisim evlerine 500 m. kadar yaklaşmıştı.

Cisimden 45 derecelik açıyla aşağı doğru pembe ışık hüzmeleri inmekteydi. Tamamen sessiz olarak hareket ediyordu ve hiç bir penceresi de yoktu. «Cismin üst kısmında, ucunda kırmızı parlak ışık yansıyan bir anten fark edebilmıştik.» diye anlatıyordu bayan Krebs. Sonunda tepelerine kaçarak gelen cisimden çıkan, yayılan başka türlü bir ışığı da cisim kaybolmadan az önce fark edebilmişlerdi. Ertesi akşam (19. Ocak) buna benzer bir cisim civarda bulunan komşular tarafından da görülmüştü.

IV. 11. Haziran akşamı bay ve te-

yan Foflygens'ler Silver Spring asfaltında araba ile giderlerken acaip bir ışık alçakta ve ilerde görüldükten az sonra kendilerine doğru uçarak yaklaştı. Aşağı yukarı bir otomobil büyüklüğünde olan cisimden hiçbirşey duyulmuyordu. Birkaç dakika sonra cisim sanki Foflygens'lerle yarış ediyordu. Sonra aniden sağa döndü. Bayan Foflygens'in ifadesine göre bu sırada gerisinden kırmızı ışıklar çıkmıştı.

Eve döndüklerinde, buldukları yerin papazına uğradılar. Duyduklarına meraklanan papaz ve hanımı, Foflygens'lerle birlikte olay yerine tekrar hareket ettiler. Sonradan kendilerine iki polis te katıldı. NICAP (Hava Olayları Araştırma Millî Komitesi) uzmanlarından George Cook'da, Foflygens'lerden 16 mil uzakta bulunurken aynı cisimi görmüş 10 kişinin ihbarı üzerine o da olay yerine yetişmişti. Bu arada çevredeki polis istasyonlarına da haber verilmişti.

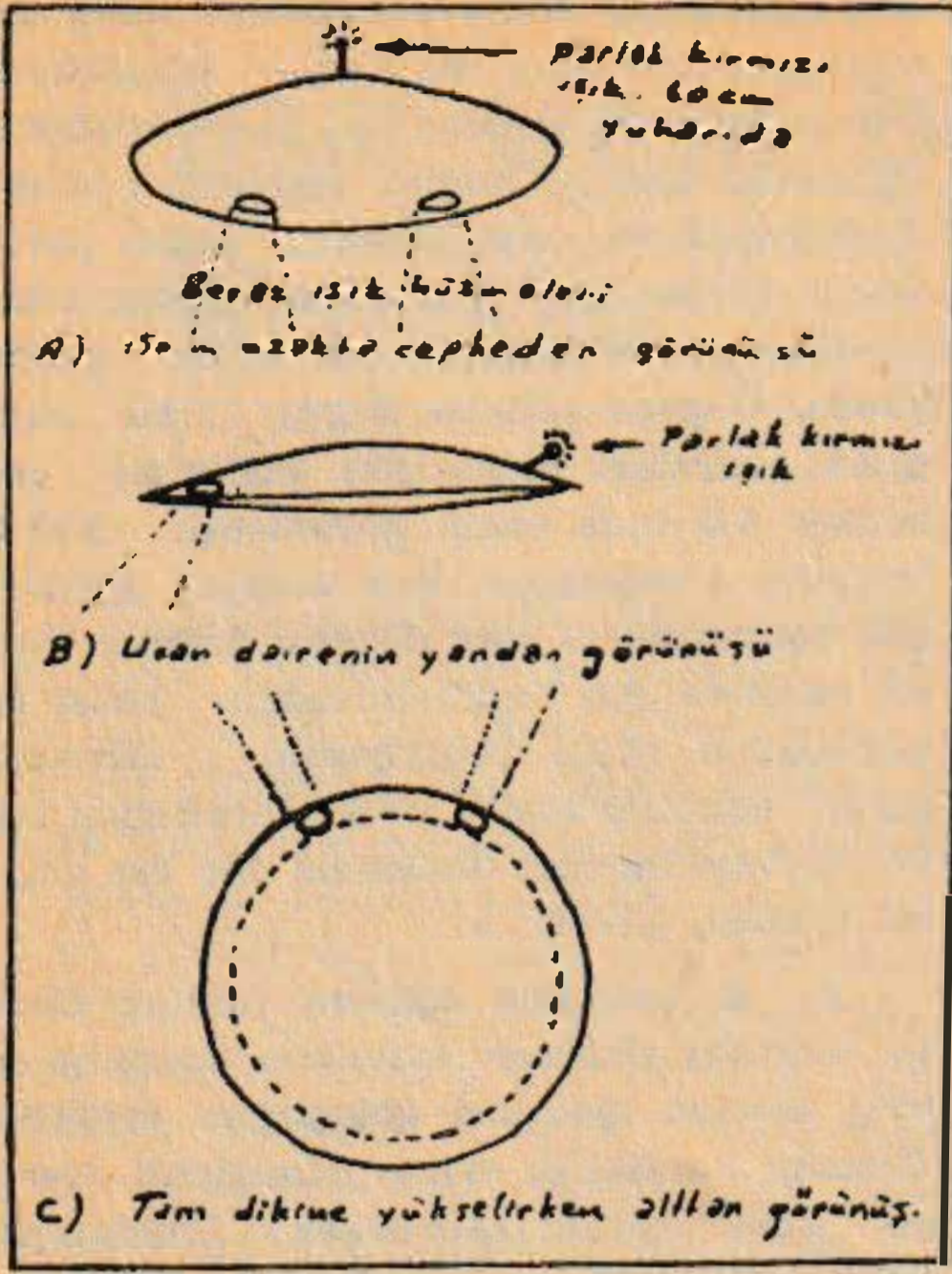
Olay yerine tekrar gelindiğinde yine acaip olaylar olmadı sayılmaz. Mr. Cook'un gelişinden 10 dakika sonra polis tarafından kendisine Newville yakınındaki tepelerin ardından bir cismin çıktığı rapor edilmişti. Bundan iki dakika sonra bahsi geçen cisim, olduğu gibi, orada toplananlar tarafından görülüyordu. Mecha-

MRS. JAMES KREBS

nicsburg'un üzerinde mavi, yeşil yanıp sönen ışıklarıyla hatta arkasından daha küçük parlak objeler de takip ediyorlardı. Orada bulunan gazetemiz muharrirlerine ilgilerden biri şu bilgiyi veriyordu: «Önce Foflygens'lerin söylediklerini şaka olarak kabul ettikse de, sonradan gözlerimizle gördüklerimize inanmamak elden gelmiyordu. O gece sabaha doğru 1:15 veya daha sonraları birde gök taşlarına çok benzer 4-5 tane cisim görmüştük. Fakat bunların hareketleri, her zaman görülen gök taşlarının ki gibi düzenli değildi. Orada bulunan din adamlarından birisi de görüşlerini şöyle belirtiyordu: «Evrenin diğer noktalarında TANRI tarafından hayat bahşedilmemiş olmasının hiç bir anlamı olmasa gerek...»

V. 9. Temmuz Akşamı George Cook Ve asistanı Castner, evlerinin üzerinde acaip kırmızı ışıkların dolaştığını söyleyen Thomas Shaffer'in evine gelmişlerdi. George Cook içeride otururken Asistanıyla birlikte Shaffer dışarıda kırmızı ışıkların görüldüğü yerde incelemeye çıkmışlardı. Aralarında telsiz irtibatı vardı. George Cook bu konuyla ilgili olarak 'Enquirer' Gazetesine şu açıklamayı yaptı: «Arkadaşlar, arazide araştırma yaparlarken ben arabanın içinde oturmuş yarım saatten beri radyoda polislerin konuştuklarını dinliyordum. Sonra Castner ve Shaffer yanıma gelerek onlarla birlikte ağaçlıklara gitmem gerektiğini söylediler. Bundan bir şey anlamamıştım. Yolda giderken ağaçlıkların olduğu yerden üç metre yukarda duran portakal renkli bir şeyin bulunduğunu bildirdiler. Ve onların söylediğine göre, baklava şeklinde olan bu cisim ileri geri hareket etmekteydi. Hep beraber söylenen yere doğru hızlandık. Daha iyi görebileceğimiz bir yere çıkmak üzere kuzeye döndüğümüz zaman ayağım bir şeye takıldı, yere düştüm. Arkadan gelen arkadaşım ayağıma takılana bir tekme attığı zaman, onun, içi boşmuş gibi ses çıkaran bir kablo olduğunu gördük. Üzeri plâstik gibi bir cisimle kaplıydı. Ağırlığı harîç, alışık olmadığımız bir durumu yoktu. (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Güçlkle kaldırabildik. Kablo ya da -her neyse- kıvrık bir uçla son buluyordu. Bunun ne olduğunu anlayamamıştık. Neden sonra kabloya tekrar bakmak istedik. Fakat yerinde yoktu. Kim aldı bunu diye bağırdım zaman, tabii olarak arkadaşlardan bir ses çıkmadı. Kablonun ortadan kaybolmasına bir sebep yoktu. Benim ayağıma dokundu, Castner ona bir tekme atmıştı,

Shaffers de gözleriyle görmüştü. Fakat şimdi yoktu, işte. O civarda uçumuzden başka kimse de yoktu. Evet güçlkle kaldırabildiğimiz bu cisim aniden yok oluvermişti. Bu sırada keza baklava şekilli ışıkta gözden kaybolmuştu.»

VI. 15. Temmuz akşamı saat henüz 10:00 u geçtiği sıralarda Snyder ve karısı Nadine, arabalarıyla Colonial Crest Asvaltında giderlerken gök yüzünde doğuya doğru hareket eden, takriben 450 m. yüksekte, yuvarlak bir cismin hareket halinde olduğunu gördüler. Bir meteoroloji uzmanı, aynı zamanda eski bir pilot olan bay Snyder'in ifadesine göre cismin bir ucundan kırmızı, diğer yanından yeşil olmak üzere iki ışık hüzmeleri çıkıyordu ve üst tarafında yarım düzüne kadar beyaz ışığın teşkil ettiği bir çember de vardı. «Fakat,» diye ilâve etti bayan Snyder. «Cismin altından geçtikten sonra kocam tekrar onu görmek istedi ve geri döndük ve bu defa az ilerde başka bir cisimle karşılaştık. Bundan çıkan ışıklar kesif bir turuncu renk arz ediyordu. Bu cisim ilk önce sanki bize çarpacakmış gibi üzerimize doğru geldi. Ve önümüzden aniden havalanarak kayboldu gitti.» Buradan hemen meteoroloji istasyonuna giden Snyder ailesi herhangi bir hava balonunun uçurulup uçurulmadığını sorduğunda aldıkları cevap kesin olarak «HAYIR.» olmuştu.

Toplum ve Doğruluk

(Sayfa 29'dan devam)

18 — Eğer bunlar, ortaklaşa bir iş yapabilmiş işeler, bunu ancak doğruluğun, eğrilikle çatışmasında, doğruluğun üst kademeye geçmesiyle yani doğrulukla gerçekleştirebilmişlerdir.

19 — Oysa, tümüyle kötü olanlar, eğrilik gerçekte bir amaç bilerek düşüncelerini, tam anlamıyla eğrilik içinde kullanacaklarından, ortaklaşa iş yapma yeteneğinden yoksundurlar.

20 — Çünkü, iki insanda amaç, almak ise; bu durumda, eğrilikleri çatışır ve bu çatışmada sonucunda yine eğrilik ortaya çıkar.

21 — Öyle ise; eğrililerin de ortaklaşa iş yapabilme güçleri ancak ve ancak, doğrulukla mümkündür.

22 — Şu halde: doğruluğun veya adaletin olduğu yerde yapıcılık, eğrilik olduğu yerde ise yıkıcılık ve çöküş vardır.

Yokuşa Koşma Bönlüğü

Yazan : Macit ARAY

Hippilik bir fantezi olmaktan çok, çağımızın sosyal bir çıkmaza sü-tüklenişinin habercisidir.

Yarınlara karşı ilgisiz, tam bir başı boşluk içinde «dış tutkunu» çağımızla alay eden perişan kılıklı hippilerin yaşayışı, aynı zamanda iki yüz-ülüğümüzün bir dramıdır. Sosyal dengeyi yaşatmaları gereken kendile-ünde yaşlı kimselerin egoizmini göre göre bu çeşit güvensizliğe uğrayan gençliğin bu manzarası görünmez bir elin yirminci yüzyıl toplumuna attığı bir tokattır. Bizi ışığa çıkaracak sorunlarımızı hâlâ çözümlenmiş değiliz. Tekniğin dünyalar aşan gücü, kentlerde kol gezen teşkilâtlanmış çıkarıcı-ritliğini, kanuna meydan okuyan bir yeraltı işleyişi olmaktan çıkaramadı.

İnsanlar iki büyük yalanla birbirlerini aldatmaktadırlar : hürriyet ve hak eşitliğinin kutsallığına inandı-rarak! Bilgi Sokrat'a göre, ahlâkdir. Müslümanlığa göre de öyle. Sayısız yüzyılların verdiği tecrübe de bizi bu-zanca götürüyor.

Fakat bugünün bilgini elektronik bir beyin gibi çalışıyor; ilim salt bir

madde kurcalayıcılığı ve çıkarıcılık yolu açmaktan öteye bir aşama gös-terememekte, insanın iç gücünü ya-bancu bir çıkmaza götürmekte, tek yönlü çalışmaktadır.

Materyalist bilginlerimiz, hayatı, elektromanyetik bir kompleks ölümle dağılıp hiçleşen bir organik düzen ola-rak telkin etmektedir. Böylece yarın-sız bir hayat anlayışı, bütün sosyal kanunları birer vasıta olarak kulla-nanların kaba kuvvetlere dayanmalarını doğurmuştur. Özellikle bu anla-yış politikada çok fazla korkunçlaş-mada, menfî ihtiras yarışları hayatı dayanılmaz bir işkenceye, umutsuz-luk cehennemine götürmekte ve bir kör döğüşü haline sokmaktadır. So-kaklarda trafik kazası geçirenleri kurtarmak için helikopterle nöbet uçuşu yapanlar, zayıf toplumların ezilmesini hâlâ bir zafer olarak ilân ediyorlar.

Bütün mesele müesseselerimizin birbirine zıt çıkışlarla dolu olmasıdır. Öte düşüncesi öldürülmüştür. Hippilerin günlük hayat şartlarıyla boğuş-mayı göze alan Sinik Felsefesi (Kel-biyun) çağımızın ulaştığı en son in-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

sanlık merhalesinin tipik bir ifadesidir.

Peygamber İşaya zamanında Rab, İsa'nın doğacağını yüzyıllar öncesi haber vermişti. Nihayet bu semavi haber gerçekleşti. Musevî ruhaneleri bunun karşısında sevinip Tevrat'ın getirdiklerindeki sağlamlığı ilân edecekleri yerde, kendi ikballerini gölgeliyeceğinden korkarak bu merhamet peygamberini en ağır işkencelere uğrattılar, haçladılar.

Tanrıya ilk def'a meydan okuyan bu din ulularının tutumundan da anlaşılıyor ki, insanın bütün beklentileri sadece dünya hayatındadır. İnsanlar çoğunlukla yürekten bir Tanrı

inancına asla yer vermemişlerdir. Çünkü insan benlik sınırını aşamayacak kadar zayıf ve cahildir.

Halbuki benlik sınırını aşmak ve gerçek anlamıyla inanç ve bilgi adamı olmak onun kaderi ve ödevidir. Bu ödevin idraki zihinlerde belirip, gönüllerde hükümlan oluncaya kadar, ıstırap ve rezilet insanın yakasını bırakmayacağına benzer.

Fakat buna rağmen, bu kadar emeğe karşılık hiç bir şey elde edilemiyor diyemeyiz. Muhakkak ki insanların selâmete olan özlemlerini bilip ona göre rahmet kapılarını hiç bir zaman kapalı bırakmayan ÖTE'nin kutsal ve üstün tesir ve yardımları eksik değil.

GECELEYİN

Pencerende bir ay ışığı: mavi;
Mutlu bir şarkıya dahşır uykun.
Canevimde özleminin alevi,
Beni her yönden kuşatmış ufkun..
Ruhundan akseden bir ışık yüzün,
Güneşsin dünyamızdaki gündüzün.
Seni bir dakika görmediğim gün
Hayalini karanlık düşüncem yorgun..
Unutturdu bana ömrümde kışı
Gözlerinden ölmezliğin bakışı.
Bir bakarsınki sen mevsimler dışı
Uçar bütün mesafelerde kokun..
Özlüyorum, rüyaları özlüyorum.
Orada daha güzelsin, daha yakın.
Aramızdaki görünmeyen uçurum
Kayboluyor hemen büyüünde aşkın.
Her günüm rüyalara doğru bir çağrı
Orada söyler senin dilinden Tanrı,
Ve sarar bir alev gibi boşlukları
Özleyişlerimle yarattığım şarkın.
Son rüyam göz kırpmadan bakmak olacak,
Kollarım özleminle açık bir kucak.
İnanki bir tapınma halidir ancak;
Ölümüm dert olmasın kalbine sakın.

MACİT ARAY